

KANDIDATA ZA ČLANA PRESEDSTVA SLOVENSKE SKUPŠČINE

V petek, 14. januarja so se sestali člani občinske kandidacijske konference in razpravljali o možnih kandidatih za člana predsedstva republiške skupščine. Enega člana predsedstva namreč po ustavnih dopolnilih voli zbor delegatov občin v republiški skupščini.

Člani kandidacijske konference so soglasno podprli možna kandidata za to mesto, ki ju

je predlagal izvršni odbor republiške konference SZDL na osnovi evidentiranja v občinah. Evidentiranih je bilo 15 možnih kandidatov v vsej Sloveniji, med njimi tudi dr. Mara Bešter, ki jo je predlagal koordinacijski odbor v Kamniku, vendar jih večina ni sprejela kandidature. Predvidevajo, da bo treba to dolžnost poklicno opravljati. Možna kandidata, ki morata do-

biti podpora najmanj v 21 občinah sta: Zdravko Krvin, predsednik občinske skupščine v Škofji Loki in Roman Ogrin, predsednik izvršnega odbora Temelje izobraževalne skupnosti v Trebnjem.

Člani konference so podprli tudi kandidaturu Staneta Kavčiča za predstavnika slovenskega izvršnega sveta.

VROČA RAZPRAVA O CESTAH

Že v zadnji številki Kamniškega občana smo pisali o nekaterih pro-

bleh pri razvrščanju cest v Sloveniji na občinske in regionalne ali republiške. Omenili smo zahtevo naše občinske skupščine, da bi cestni odsek Duplica-Mengeš ostal uvrščen med regionalnimi cestami in ne, kot je predlagal cestni sklad, naj bi bila to občinska cesta.

Mimo tega je bilo v naši republikli še več drugih mnenj glede razvrščanja cest, zlasti pa glede predloga, koliko sredstev bodo imele v bodoče občine za vzdrževanje svojih cest. Zato je bilo pričakovati na seji republiške skupščine precej razgibanost razpravo. To smo tudi doživeli.

Najprej o sredstvih za občinske ceste. Predlog zakona o cestah je predvideval, naj bi občine dobile 5% od prodanega goriva na svojem območju, 10% od vrednosti goriva pa naj bi republiški sklad razdelil občinam na podlagi dobrine lokalnih cest. Poslanci severnega dela Slovenije so predlagali, da bi iz 15% deleža od bencina najprej dali tistim občinam, ki prevzemajo ceste od

2. Cesta Trzin-Mengeš-Kamnik-Gornji grad je bila vsekoli republiška cesta II. reda. Menim, da ni potrebno podrobneje utemeljevati vsestranskega pomena te najbližje in najbolj naravne cestne povezave med gornjo Savinjsko dolino (občina Mozirje), občino Kamnik, občino Domžale in Ljubljano.

3. V obrazložitvi predloga odloka o razvrstitvi javnih cest v SR Sloveniji z dne 28. 10. 1971 je razvrstitev cest, kot ga predlaga osnutek, omenjen v prvi točki, po mnenju cestnega sklada postavljena kot prva varianta glede na ostale možne rešitve oziroma razvrstitve cest na območju občin Kamnika, Domžal in Ljubljane-Bežigrada.

4. S predlagano rešitvijo, da se omenjeni odsek ceste uvrsti med lokalne ceste, je nastala vrzel, kar ugotavlja tudi cestni sklad v obrazložitvi odloka, na najbolj urejenem in lansko leto moderniziranem ter prometno najbolj obremenjenem odseku te regionalne cestne povezave.

5. Skupščini občin Kamnik in

INDUSTRIJSKI KOMBINAT

Svit Kamnik

republike, toliko sredstev na km cest, kolikor jih je republiški cestni sklad porabil v letu 1971. Druga sredstva pa naj bi razdelili, kot je bilo predlagano v predlogu zakona.

Ta amandma je republiški zbor sprejel, medtem ko ga je gospodarski zbor zavrnil. Zato je bilo potrebno vsklajevanje, v katerem je po živahni razpravi predlog sprejel tudi gospodarski zbor.

V zvezi z uvrstitvijo ceste Duplica-Mengeš med regionalne ceste so poslanci Franc Svetelj, Danilo Cerkenik in Stane Simšič v republiškem in gospodarskem zboru predlagali naslednji amandma:

Domžale soglasno podpirata predlog, da se odsek ceste Mengeš-Duplica tudi v prihodnje uvrsti med regionalne ceste. Predstavnik republiškega izvršnega sveta je po utemeljitvah poslancev Franca Svetelja in Danila Cerkenika v republiškem in gospodarskem zboru amandma, ki so ga podpisali skoraj vsi poslanci gorenjskih občin občine Domžale, Mozirje in Ljubljana-Bežigrad, odločno zavrnil z mnenjem, da je taka rešitev neprincipialna in bi pomenila izjemo glede na sprejeta merila o razvrstitvi cest.

Republiški zbor je s šestimi glasovi večine zavrnil ta amandma,

Po tej poti gre vsak dan v službo in domov nekaj desetih Titanovih, Svitovih in Stolovih delavcev iz Gornjega Podgorja. Bo krajevni skupnosti uspelo zbrati nekaj tisočakov za njeno ureditev? Gre za dobrih 150 m poti med podgorsko cesto in železnico.

V seznamu cest II. reda, ki je sestavni del tega odloka, naj se za številko ceste 322 Zirovnica-Begunje-Tržič-Golnik-Kokrica-c. 319-Kranj-Brnik-Moste-Mengeš-Trzin vnese naslednje besedilo: 322 a-odcepi-Mengeš-Duplica-4 km

Predlog amandmaja utemeljuje mo z naslednjim:

1. V osnutku odloka o razvrstitvi javnih cest v SR Sloveniji z dne 15. 3. 1971, ki so ga strokovne službe cestnega sklada SR Slovenije predložile Skupščini SR Slovenije, je bila cesta Trzin-Kamnik in z njo tudi odsek na tej cesti Mengeš-Duplica upoštevana kot regionalna cesta, ker izpolnjuje kriterije za tako uvrstitev.

medtem ko ga je gospodarski zbor sprejel. Zato je bilo potrebno ponovno vsklajevanje med zboroma, na kar je tudi republiški zbor, v katerem se je v prvem glasovanju precej poslancev vzdržalo glasovanja, amandma sprejel. Tako je tudi odsek ceste Mengeš-Duplica uvrščen med regionalne ceste, ki jih vzdržuje republiški cestni sklad.

In kaj je prinesel občini novi zakon o javnih cestah ter odlok o razvrstitvi javnih cest? Za vzdrževanje občinskih cest bo občina Kamnik dobila okrog 15 milijonov starih dinarjev več sredstev kot v letu 1971, s tem da bo dobila 3,5 km ceste v vzdrževanje (cesta Komenda-Zalog, do občinske meje).

S.

STANOVANJSKO NASELJE NA GRABNU: PO SPREJETEM URBANISTIČNEM TU SE KAMNIK ŠIRI TUDI NA SEVERNEM DELU

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kl. št. 1

JANUAR 1972

50 PAR

NA PODLAGI PRAVILNIKA O PODELJEVANJU PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA ZBIRA ŽIRIJA OBČINSKE KONFERENCE SZDL PREDLOGE ZA:

PODELITEV PRIZNANJ OF V LETU 1972

Priznanje OF se podeljuje tistim posameznikom in organizacijam, ki so s svojim delom, posamezniki pa tudi z drugimi obnemi kvalitetami, prispevali k dosežkom trajnejšega pomena in so s tem vplivali na uveljavljanje in razvoj socialističnega družbenopolitičnega sistema, socialističnih družbenih odnosov, na razvoj samoupravljanja, zlasti pa na dosežke, ki pospešujejo posredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi in v vseh oblikah družbenega življenja.

Občinska konferenca SZDL bo ob letošnjem Dnevu OF, 27. aprila, podelila 5 priznanj OF. Žirija vabi vse krajevne organizacije SZDL, ostale družbenopolitične organizacije in društva, naj utemeljene predloge za podelitev priznanj pošljejo do 15. marca občinski konferenci SZDL Kamnik, Ljubljanska 1.

SPOMIN NA 6. JANUAR 1945 V RUDNIKU

FRANC HRIBAR-LOVRO NA PRAGU ŠVOBODE, JE DEJAL FRANC HRIBAR-LOVRO NA SPOMINSKI SVEČANOSTI V RUDNIKU

Kot vsako leto, se je tudi letos 6. januarja zbralo ob spomeniku v Rudniku veliko število nekdanjih borcev in občanov. Počastili so spomin na 22 članov okrožnega in okrajnega partijskega komiteja Kamnik, ki so na čelu s tedanjim sekretarjem Edvardom Peterlekom-Tinkom padli pod strehi okupatorja v rudniškem bunkerju.

Na ta tragičen dogodek je zbranim obudil spomin Franc Hribar-Lovro, predstavnik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Kamnik.

Kulturni program so pripravili pevci Svobode iz Duplice in učenci osnovnih šol iz Duplice in Radomelj.

Med udeleženci smo opazili mnoge stare borce, ki so prišli na spominsko svečanost celo iz Gorice in Maribora.

Dr. MARIJAN DERMASTJA-URBAN

Ob prazniku naše armade – 22. decembra smo se na ljubljanskih Zalah poslovili od enega izmed prvih organizatorjev vstaje na Kamniškem in prvega komandanta Kamniškega bataljona dr. Marjana Dermastie – Urbana.

Vsem nam je še v spominu njegova velika zagretost

in delavnost ob lanskem občinskem prazniku Kamnika in Domžal, ko smo na njegovo pobudo Kamničani in Domžalčani prvič skupno praznovali občinski praznik in 30-letnico vstaje.

Ko smo lani povabili na razgovor vse člane vojnovolucionarnega komiteja za kamniško okrožje nismo pričakovali, da bo to prvi in zadnji sestanek po osvoboditvi, ki so se ga udeležili vsi člani tega prvega partizanskega vodstva na Kamniškem. Zato so še toliko bolj dragoceni zapiski, ki smo jih pripravili ob tej priložnosti. Zlata plaketa občine Kamnik je bila zadnje priznanje za njegovo veliko revolucionarno delo.

Dr. Dermastia je bil rojen 1911 v napredni ljubljanski družini. Kot mlad pravnik zaradi svojih naprednih in revolucionarnih idej dolgo ni mogel dobiti zaposlitve.

Že v študentskih letih, leta 1930 je bil na ljubljanski univerzi sprejet v Komunistično partijo Jugoslavije. Leta 1941 je postal partizanski komandant in organizator narodnoosvobodilnega odpora na Kamniškem. Po osvoboditvi je opravljal različne dolžnosti na pomembnih delovnih mestih: bil je direktor DOZ, guverner Narodne banke FLRJ, pomočnik sekretarja za finance FLRJ, član izvršnega sveta SRS, predsednik mestnega sveta Ljubljane, član CK ZKS, GO SZDL, republiški in zvezni poslanec itd. Za svoje delo je bil odlikovan s številnimi odlikovanji. Bil je tudi nosilec partizanske spomenice 1941.

Njegov lik hrabrega partizanskega komandanta in ljubljanskega tovariša bo ostal za vedno zapisan v zgodovini narodnoosvobodilnega boja na Kamniškem.

F. S.

VSAJ ZA ENO ŠOLO LETNO

Občinska kandidacijska konferenca je na seji 14. 1. 1972 obravnavala združevanje sredstev delovnih organizacij za razvoj šolstva in otroškega varstva v občini Kamnik in sprejela sledeča stališča:

– Konferenca pozitivno ocenjuje dosedanje napore in prizadevanja delovnih organizacij in občinske skupščine pri združevanju sredstev za gradnjo šol in otroško – varstvenih ustanov v občini Kamnik. Brez teh naporov obsežnega programa gradnje šol ne bi bilo mogoče uresničiti.

– Družbeni dogovor de-

lovnih organizacij in ostalih dejavnikov v občini naj bo tudi v prihodnje osnova za skupno reševanje problemov na področju družbenih služb v občini.

– Konferenca podpira predlog, da se za leto 1972 programira z družbenim dogovorom združitve 1,6 milijona dinarjev za uresničevanje programa sklada za razvoj družbenih služb. Ta znesek predstavlja potrebna sredstva za gradnjo štirirazredne osnovne šole.

– Dogovor o združevanju sredstev za leto 1972 naj pod-

pišejo hkrati predstavniki vseh delovnih organizacij. S tem naj bi dali poudarka pomembnosti tega akta za razvoj pomembnih dejavnosti v naši občini in zagotovili večjo odgovornost za uresničevanje sprejetih dogovorov.

– Upravni odbor za razvoj družbenih služb naj kot doslej sproti seznanja podpisnike dogovora z realizacijo programa gradnje šol in otroško-varstvenih ustanov. O izvajanju tega programa naj razpravljajo tudi delavski sveti najmanj dvakrat letno.

ALI KAMNIK POTREBUJE SAMOPOSTREŽNO RESTAVRACIJO?

Po novem zakonu o javnih cestah bo dohodek občin za vzdrževanje občinskih cest naslednji:

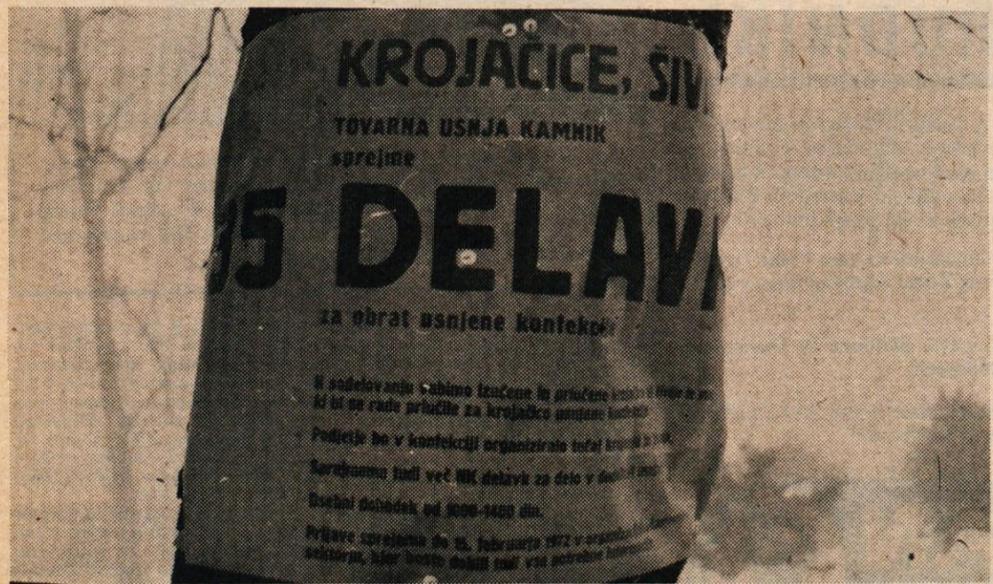
– 15 % od vrednosti prodanega bencina,
– 50 % od občinskih taks za cestna motorna vozila,
– cestne takse za specialna motorna vozila komunalnih organizacij in kmetijskih traktorjev ter njihovih priklopnikov, če jih občine uvedejo.

Polovica občinskih taks, ki je bila že sedaj dohodek občinskega proračuna, znaša v naši občini 25 milijonov S dinarjev. Ker so se takse za motorna vozila letos povečale za 100 %, bo občina letos deležna 50 milijonov S dinarjev. Nov dohodek pa je delež od prodanega bencina na območju občine. Pri ceni bencina 2 din za liter gre 30 par za občinske ceste. To pomeni določeno spodbudo za večjo prodajo bencina.

Po podatkih iz leta 1970 je količina prodanega bencina na enega prebivalca precej nižja od republiškega povprečja. V Sloveniji je bilo leta 1970 prodanega 311 l goriva na prebivalca, v naši občini pa le polovico – 156 l. V domžalski občini je znašalo to povprečje 260 l, v moziški pa 184 litrov na prebivalca.

Po prvih ocenah bo v naši občini letos dohodek za ceste od bencina znašal okrog 16 milijonov starih dinarjev. Nekaj je, veliko pa ni, bi lahko rekli. Spričo velikega števila motornih vozil v naši občini bi bil ta znesek lahko večji.

Za okrog 26 km lokalnih cest bomo letos imeli na voljo približno 66 milijonov S dinarjev.

KROJAČICE IN ŠIVILJE, TOVARNA USNJA VAS POTREBUJE! OB POMANKANJU DELAVCEV SO SE V TOVARNI USNJI POSLUŽILI ZELO IZVIRNE ZAMISLI ZA PRI-TEGNITEV NOVIH ČLANOV KOLEKTIVA. RDEČ LEPAK PO MESTU IN OKOLICI VZBUJA PRECEJŠNJO POZORNOST.

KOČNA SE MODERNIZIRA

NOVA SKLADIŠČA IN UPRAVNI PROSTORI KAMNIŠKEGA TRGOVSKEGA PODJETJA

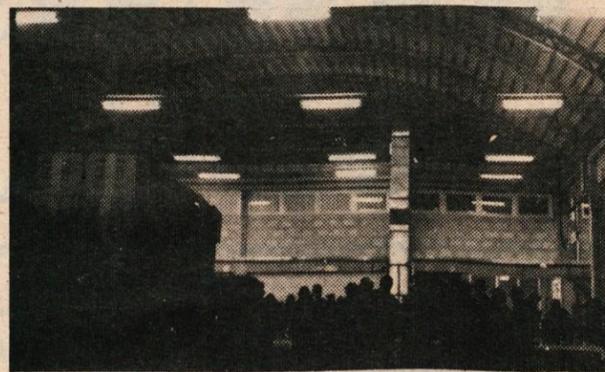

SKLADIŠČE IN UPRAVNI PROSTORI KOČNE

Prav gotovo je bilo za delavce kamniškega trgovskega podjetja Kočna najlepše novoletno darilo otvoritev novih skladišč in upravnih prostorov, ki so jih izročili namenu nekaj dni pred novim letom. Nova skladišča na Zaprakah ob spodnji železniški postaji so nedvomno pomembem obet za boljšo založenost in izbiro v naših trgovinah. Podjetje, ki slavi 10-letnico obstoja, je nastalo z združitvijo manjših trgovskih podjetij (1962. leta je namreč začelo z delom splošno trgovsko podjetje Kamnik, ki se je pozneje preimenovalo v Trgovsko podjetje Kočna, ko se je združilo s Potrošnikom in Zvezdo). Sodobno trgovsko poslovanje je nujno zahtevalo tudi novo urejenost skladišč in nov način skladiščenja blaga.

To je poudaril na otvoritveni slovesnosti tudi direktor podjetja Danilo Cerkvenc, ki je dejal, da predstavlja otvoritev objekta za njihovo delovno skupnost pomembno dejanje za prihodnost. „Ta prihodnost je že naš jutri“, je dejal, saj bomo mogli z manjšimi fizičnimi napori vskladiščiti znatno večje količine blaga, se enakopravneje vključevati v večje nakupe in zato laže, hitreje in ugodneje kot doslej zadovoljevati potrebe blagovnega prometa.

Ob gradnji smo se odločili za armirano betonsko montažno konstrukcijo. Izhajali smo iz dognanj drugih, ki pri skladiščju uporabljajo palete, regale in viličarje. Med gradnjo smo dopolnili prvotni načrt še z gradnjo dveh kleti. Tako bomo mogli vskladiščiti povprečno 4 tisoč ton blaga, poleg tega pa bomo skušali v prihodnjem letu opremiti namenske površine za hladilnice in zmrzovalnice. Prizidek smo smotrno izrabili za delovne prostore uprave podjetja. Vrednost gradbenih in

VELIKA PRIDOBITEV ZA NAŠO TRGOVINO: PREKO 4 TISOČ TON BLAGA BODO SPREJELA NOVA SKLADIŠČA KOČNE

ALI KAMNIK POTREBUJE SAMOPOSTREŽNO RESTAVRACIJO?

Na pobudo izvršnega odbora občinske konference SZDL je občinska kandidacijska konferenca na seji 14. 1. 1972, ko je sprejela kandidatsko listo za člana predsedstva skupščine SR Slovenije obravnavala tudi problematiko družbene prehrane v kamniški občini.

Urejena prehrana prav gotovo pomembno vpliva na zdravje in počutje delavca na delovnem mestu in s tem tudi na proizvodnost dela. Tega se v kamniških kolektivih zavedajo, zato so že marsikje poskrbeli, da delavci v odmoru dobe toplo malico. Ponekod pripravljajo tople obroke v lastnih kuhinjah, drugod jo dovažajo iz drugih podjetij. Precej pa je še kolektivov, tako v gospodarstvu kot v ostalih dejavnostih, ki nimajo urejene nobene oblike prehrane, bodisi zaradi delovnih pogojev (montaže) ali pa zaradi materialnih razmer.

Kratka anketa v 10 največjih kamniških podjetjih je pokazala naslednja stanja:

V teh podjetjih, ki zaposlujejo 6276 ljudi uživa toplo malico 3986 delavcev ali 63 %.

V šestih podjetjih pripravljajo hrano v lastnih kuhinjah oz. restavracijah, medtem ko jo v ostalih štirih dovažajo iz restavracije Stol, oz. eno podjetje iz restavracije Induplati v Jaršah.

Ker je v manjših obratih podjetjih in še posebno negospodarskih

organizacijah položaj precej slabši, računamo, da pri okrog 8000 zaposlenih v naši občini dobiva topli obrok med delom nekaj čez 4000 delavcev. Več kot 3000 zaposlenih pa se hrani kakor pač nanese. Niso redki primeri, ko prihajajo na delo brez zajtrka in vendar na delovnem mestu nimajo možnosti zaužiti toplega obroka. Na posledice neurejene prehrane čedalje bolj opozarja tudi zdravstvena služba, ki beleži čedalje večji delež obolenj prebavil in drugih bolezni, ki jih povzroča neredna prehrana.

Konferenca je po razpravi sprejela naslednja stališča:

– Kljub prizadevanju posameznih delovnih kolektivov, ki so bolj ali manj uspešno poskrbeli za prehrano svojih članov, je v občini Kamnik še vedno skoraj polovica delovnih ljudi na delovnih mestih brez primerne prehrane. Tudi v samem mestu se čedalje bolj čuti potreba po ustreznem obratu družbene prehrane.

– Občinska konferenca SZDL in občinski sindikalni svet naj temeljito analizirajo položaj na področju družbene prehrane v delovnih organizacijah. V ta namen naj bi v posameznih delovnih organizacijah izvedli ankete, na katere naj bi odgovarjali samoupravni organi in tudi posamezni delavci.

obrtinskih del znaša skoraj poljarde starih dinarjev.“

Ti podatki so zgovoren dokaz, da podjetje, ki ima 41 prodajnih enot, želi še naprej razvijati in svojo dejavnost, saj se zaveda, da stagnirati, oziroma ne napredovati pomeni prenehati obstajati. Takšna skupnost pa uspeva in izpolnjuje leto dosega boljše delovne rezultate.

Tega pa prav gotovo ne bi smeli zapisati, če bi dejali, da Kočna zna prisluhniti poslovanju proizvajalcev in trgovcev ter končno najti potrošnikom. Industrija je namreč v zadnjih letih znatno povečala in boljšala asortiment blaga, temu pa mora prisluhniti trgovina kot središče med proizvajalci in potrošniki. Zavedali pa so se, da prav manjkanje skladišč hromi prodajanje in uspešno rast. Skladišča takšni obliki pa so se v Kočni odličili zgraditi tudi zato, da bodo vskladiščili več kritičnih in hrambenih izdelkov kot doslej, radi morebitnih kriznih obdobij, so jih v zadnjih letih našla že krat nepripravljene.

Ob koncu lahko izrečemo mnenje, da je bila zgraditev teh skladišč prava nujna, saj dosedanja, raztresena po mestu, prav gotovo niso kakovostne podobe podjetja, ki zna prisluhniti kupcu, njegovim željam in potrebam.

STROŠKI ZA KOMUNALNO UREJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ

Občinska skupščina je na decembrski seji sprejela odlok o povprečni gradbeni ceni in o povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v občini Kamnik.

Po tem odloku bo odškodnina za razlaščenost stavbnih zemljišč na območju mesta Kamnika znašala 27 dinarjev za kvadratni meter, za območja naselij, ki se urejajo z zidalnimi načrti 21 dinarjev za kvadratni meter in za druga naselja, na področju katerih so stavbna zemljišča, 15 dinarjev na kvadratni meter.

Ker republiški zakon o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastni nalaga občanom, da za svoja območja določijo vrednost posameznih elementov za izračun vrednosti stanovanjske hiše ozir. stanovanja, je občinska skupščina določila tudi povprečno gradbeno ceno za kvadratni meter čiste stanovanjske površine, ki znaša na območju mesta Kamnika 3000 din, na območju pomembnejših naselij 2500 dinarjev in na območju drugih naselij 2000 za kvadratni meter. Glede na to so bili določeni tudi povprečni stroški komunalnega urejanja zemljišč, ki znašajo za območje mesta Kamnika 25 % od vrednosti povprečne gradbene cene za kvadratni meter stanovanjske površine. To pomeni glede na prej navedeno vrednost stanovanjske površine 750 dinarjev od kvadratnega metra stanovanjske površine.

Za območja pomembnejših naselij so povprečni stroški komunalnega urejanja 30 % od vrednosti stanovanjske površine, za območja drugih naselij pa 35 % od vrednosti povprečne gradbene cene za kvadratni meter stanovanjske površine.

PROGRAM DELA SLUŽBE ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA NA PODROČJU OBČINE KAMNIK ZA L. 1972

rednoročni (petletni) program pospeševanja kmetijstva na področju občine Kamnik predvideva povečanje proizvodnje mleka in pitane goveje. To je osnovni cilj.

Da bomo dosegli ta cilj, je potrebno rešiti precej nalog, ki pa so trajnega značaja:

1. zagotoviti zadostne količine kvalitetne krme,
2. urediti zemljišča, tako da bo mogoča strojna obdelava,
3. nabaviti primerno mehanizacijo,
4. urediti hleve, silose (stolpne),
5. nadaljevati s selekcijo rjave živine,
6. strokovno izobraževati kmetovalce.

Vse te naloge je pospeševalna služba pričela uresničevati že v letu 1971 in njen cilj tudi v letu 1972.

KVALITETNA VOLUMINOZNA KRMA

Področje občine Kamnik je glede pridelovanja krme zelo raznoliko. V povprečju lahko kmetovalci pridelujejo kvalitno krmo; seveda z zadostnim pravnim gnojenjem ter s pravočasno košnjo in s spravilom krme. Predvsem bo treba dati večji poudarek pašnikom in košeninam, ki dajejo najkvalitetnejšo krmo. Za povečanje pa je prav gotovo potrebno zasejati čim več travne trave za zmrje in siliranje.

Osnovna naloga, ki pa ji lahko rečemo tudi akcija, je pridelati dovolj silazne. Zato je nujno travnike gnojiti in oskrbovati, tako da bodo dali najmanj tri košnje. Prvo in drugo košnjo bomo posušili v kozolcih ali s pretiranjem, tretjo košnjo – vnuko – pa bomo spravili skupaj s koruzo v silo.

UREJEVANJE ZEMLJIŠČ

Povprečna velikost kmetij v naši občini je ca 4 ha. Pretežni del kmetij ima zemljišča zelo razdrobljena. Strojna obdelava zahteva večje površine. Pospeševalna služba bo v tem letu pričela tudi z akcijo, da bi zemljišča združevali v večje komplekse. Precejšen del zemljišč v naši občini je zamočvirjen. Zato je potrebno zamočvirjena zemljišča hidromelioracijsko in agromelioracijsko urediti.

Prav tako bodo morali kmetovalci, ki imajo v najemu družbena ali pri tna zemljišča, dobiti to zemljo v zakup za daljšo dobo.

NABAVA PRIMERNE MECHANIZACIJE

Predvidevamo, da bodo imele v obdobju od 1972 do 1975. leta vse kmetije, ki so zajete v perspektivnem razvoju, svojo osnovno mehanizacijo. Služba za pospeševanje bo morala kmetovalce usmerjati v to, naj bi kupovali kmetijske traktorje s 35 KS in več, ker so le-ti primerni za vse priključke, ki jih potrebuje za obdelavo in spravilo krme. Stroj, ki jih kmetovalci potrebujejo bolj sezonsko, pa naj bi skupinsko nabavljali. Predvsem kmetije za spravilo silazne, cisterne za gnojevko itd.

UREDITEV HLEVOV IN STOLPNIH SILOSOV

Že v letu 1971 je na območju občine več kot 20 kmetovalcev pričelo urejevati hleve in graditi stolpne silose. Se najmanj 50-60 kmetovalcev pa bo pričelo z gradnjo v naslednjih letih.

Hlevi morajo biti veliki za 20 in več glav živine, ker je le taka investicija pravičljiva. Stolpni silosi morajo imeti najmanj 70 kubičnih metrov prostora.

TUDI LETOS JE DEDEK MRAZ OBISKAL NAŠE NAJMLAJŠE PO DELOVNIH KOLEKTIVIH IN ŠOLAH. NA SLIKI: DEDEK MRAZ S SPREMLJANJEVOM JE RAZVESELIL OTROKE STARŠEV, KI SO ZAPOSLENI V DELOVNI SKUPNOSTI OBČINSKE UPRAVE.

stornine. Te investicije so za daljše obdobje. Obseg proizvodnje pa raste iz dneva v dan. Kmetija, ki ne bo imela 20 in več glav goveje živine visoke proizvodnje, verjetno ni perspektivna.

SELEKCIJA ŽIVINE

V naši občini traja že več let pretapljanje in zamenjava domače pingavke – cike v rjavo in svetloisasto – simentsko pasmo živine. Dosedanji uspehi lahko le spodbujajo, da bomo še bolj dosledno in hitreje nadaljevali s tem delom. Leta 1972 bo uvedena tako imenovana A kontrola o mlečni proizvodnji krav. To nam bo veliko pomagalo, da bomo lahko še načrtneje opravljali selekcijo najboljših živali. Leta 1971 je dobilo v naši občini več kot 100 telic primjono, leta 1972 pa jih bo takšnih še več. V letošnjem septembru bo EMONA Ljubljana, obrat KOOPERACIJA, organizirala skupno z občinama Domžale in Kamnik kmetijsko-živojnorejsko razstavo v Komendi.

IZOBRAŽEVANJE

Januarja in februarja 1972. leta bodo kmetijska strokovna predavanja na območju Komende, Kamnika in Tuhijske doline.

O VAJENCIH IN PRIPRAVNIKIH (ter o štipendiranju)

Ob koncu minulega leta je predsedstvo občinske konference Zveze mladine Kamnik pripravilo v Kamniški Bistrici posvetovanje o vprašanih in problematiki učencev v gospodarstvu, o času, ki ga po končanem šolanju prebijejo v tovarni kot pripravniki, o odnosu podjetij in odgovornih do njih, nagrajevanje med časom šolanja in med pripravniško dobo, spregovorili pa so nekaj besed tudi o nekaterih nepravilnostih, ki se pojavljajo ob štipendiranju predvsem v nekaterih podjetjih.

Menili so, da moremo ob tem, ko govorimo o nagrajevanju pripravnikov, nujno spregovoriti tudi o odnosu odgovornih do njih, da se zanimajo zanje in da jih vključijo v delovni proces. Torej so poleg programa za uvajanje pripravnikov potrebni tudi ljudje, ki bodo skrbeli zanje. Tako si bo tudi pripravnik vsebolj prizadeval čimveč spoznati in čimprej. To pa je pomembno za delavca – pripravnika in za tovarno.

Predsedniki nekaterih tovarniških mladinskih aktivov in člani predsedstva, ki so se udeležili posvetovanja, so menili, da je treba tudi podjetja čimprej obvestiti in spomniti na nekatere nepravilnosti, ki zadevajo problem vajencev in pripravnikov. Zavzeli so se, da teh problemov ne smemo obravnavati preveč enostransko, pač pa je treba prepričati tudi „starejše“, katerih ideje in prepričanja so morda zastarela.

Ob razpravah o delu in vzgoji učencev v gospodarstvu so želeli tako oblikovan praktični pouk v delavnicah, da bi mladi dobili čimveč znanja, spoznali čimveč delovnih operacij, ki sodijo v njihov poklic in strokovno usposobljenost. Zadnje leto pa naj bi se pripravljali predvsem za tisto delovno mesto, kjer bodo kasneje delali. V naših podjetjih namreč sploh ni načrtovane vzgoje za učence v gospodarstvu, kjer pa jo imajo, pa le-ta ni oblikovana po določenih načrtih.

Na posvetu so spregovorili tudi o nagrajevanju vajencev. Ob tem so se zavzeli za približno enako nagrajevanje, predvsem stalni del nagrad naj bi bil minimalen, medtem ko naj bi končno višino določal stimulativen del, ki naj bi odražal učenčev pridnost, prizadevanost, spretnost in učinkovitost, tako na delovnem mestu kot v šoli. Zahtevali so tudi, naj bi tovarne plačale učencem prevoze v šole, ob delu v tovarnah pa naj bi jim omogočile brezplačno prehrano, seveda, kjer imajo obrate družbene prehrane. Po končanem učnem obdobju pa jim morajo pristojni nujno zagotoviti šolanje na srednjih šolah, seveda, če je to v njihovem interesu.

Ob koncu posveta, ko so spregovorili o teh in še nekaterih sklopih, so se dogovorili, da bodo ta stališča dokončno uredili in z njimi seznanili vse odgovorne v delovnih organizacijah ter družbenopolitičnih skupnostih v občini ter se ob njih jasno in odločno pogovorili, kajti vedeti je treba, da mladinska organizacija ni sprožila teh vprašanj zaradi posveta, temveč zaradi nujnosti; saj končno ni vseeno, da bi okoli tristo mladih ljudi, kolikor imamo v Kam-

Predavanj bo skupno 18 z naslednjim programom:

- ureditev kmetije in smer proizvodnje,
- gnojenje z mineralnimi gnojili in hlevskim gnojem,
- spravilo krme in prevetiranje,
- siliranje in silosi,
- krmiljenje molznic in pitanje,
- pridelovanje koruze,
- sodobna vzgoja sadnega drevja.

Poleg tega je predvidena tudi strokovna ekskurzija, verjetno v Avstrijo, z ogledom urejenih kmetij. Vzoredno s temi nalogami bo morala pospeševalna služba sodelovati pri nabavi mehanizacije, semen, gnojil itd. Veliko časa bomo morali posvetiti za individualne razgovore s posameznimi kmetovalci.

Program je zelo obsežen in potreben, če hočemo doseči tak razvoj, kot ga predvideva petletni program razvoja kmetijstva v občini Kamnik.

Odločilnega pomena pa bodo pri tem zagotovljena finančna sredstva občine in organizacij, ki se posredno ali neposredno vključujejo v kmetijstvo.

VODJA POSPEŠEVALNE SLUŽBE:
HREN ING. JANEZ

niku teh učencev, prepustili pri vzgoji samorastništvu in obratovodjem.

VAJENCI IN PRIPRAVNIKI NA DELOVNEM DOGOVORU V KAMNIŠKI BISTRICI

OBČINSKA SKUPŠČINA O OSEBNIH DOHODKIH

Odborniki občinske skupščine so na predzadnji lanskem seji obravnavali obsežno poročilo strokovnih služb občinske skupščine o osebnih dohodkih. Zanimivo je, da so bili tokrat prvi podatki prikazani glede na stanje določenega dne, in sicer 30. septembra 1971.

Od 7118 delavcev, ki so bili tega dne zaposleni v gospodarski in negospodarski dejavnosti, je skoraj 65 % prejelo osebne dohodke od 1000-1800 dinarjev.

Od 1800 dinarjev naprej je prejelo dohodke 27 odstotkov vseh zaposlenih. Pri tem je treba poudariti, da se je več kot podvojilo število zaposlenih, ki so prejeli nad 2500 dinarjev, (medtem ko je septembra 1970 nad 2500 dinarjev prejelo 310 zaposlenih, je v lanskem septembru to število znašalo že 647).

Določen napredek glede višine osebnih dohodkov je bil tudi v skupini zaposlenih, ki prejemo od 500 do 1200 dinarjev. Medtem ko je bilo le-teh marca še 13,6 %, se je septembra to število zmanjšalo na 7,9 %. Kljub temu pa je bilo meseca septembra še vedno prek 550 delavcev, ki so prejeli manj kot 1000 dinarjev. Zato so se odborniki občinske skupščine zavzeli, da bi bilo treba na podlagi večje storilnosti v posameznih delovnih organizacijah čimprej odpraviti ali pa vsaj zmanjšati na minimum izplačila osebnih dohodkov pod 1000 dinarjev mesečno.

ZAKLJUČEK POSLOVNEGA LETA V PODJETJU »KAMNIK«

Že vrsto let proslavlja kolektiv podjetja „Kamnik“ zaključek letnega poslovanja 30. decembra v prostorih svojega Doma.

Z delom ob prostih sobotah v decembru so si pridobili dva prosta dneva, prvega za proslavo in razvedrilo, drugega pa za počitek in prehod v novo leto.

Zbrali so se v preurejeni kino dvorani. Po pozdravnih besedah predsednika sindikalne podružnice tov. Korata je direktor podjetja tov. Kazimir Keržič poročal o celoletnem poslovanju. Navedel je delovne uspehe kot tudi pomanjkljivosti in težave, ki so spremljale kolektiv skozi vse leto, ter okvirni proizvodni program in druge naloge za leto 1972.

Iz letnega poročila navajamo le nekaj najpomembnejših podatkov, in sicer:

– fizični obseg proizvodnje je bil na podlagi postavljenega

plana realiziran 100-odstotno; – planirani bruto produkt je bil izpolnjen s 101 odstotkom in je za 20 odstotkov višji od predlanskega;

– storilnost je bila v primerjavi z letom 1970 povečana za 20 odstotkov, rentabilnost za

10,6, ekonomičnost pa za 8 odstotkov.

Že ti podatki nam povedo, da je kljub težavam, ki so kot vsa druga podjetja spremljale tudi ta delovni kolektiv, bilo poslovanje zadovoljivo in uspešno.

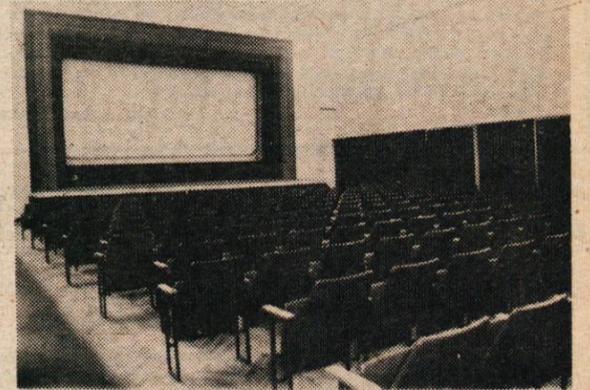
PRIZNANJE ZA DOLGOLETNO DELO IN ZVESTOBO KOLEKTIVU PODJETJA KAMNIK

Ob tej svečanosti so podelili posebna priznanja in ročne ure setletno delo in dvanajst letno delo v podjetju.

Ob koncu se je kolektiv poslovil tudi od desetih članov, ki so z novim letom zapustili podjetje in odšli v pokoj. Tudi ti delavci so prejeli zaslužena priznanja in denarno odpremnino v višini dvomesečnega osebnega dohodka.

Drugi del proslave je bil izpolnjen z vedrim programom in plesom, ki je trajal do noči.

F. C.

KAMNIK JE DOBIL SODOBNO UREJENO DVORANO ZA KULTURNO ŽIVLJENJE. PRED NOVIM LETOM SO DOKONČALI OBNOVITVENA DELA V VELIKI DVORANI KINA DOM. DVORANA JE POVSEM PRENOVLJENA IN OPREMLJENA Z NOVIMI TAPECIRANIMI SEDEŽI. TUDI ODER JE DOBIL NOVE ZAVESE IN RAZSVETLJAVO. ZA TA DELA JE KINEMATOGRAFSKO PODJETJE KRANJ PRISPEVALO OKROG 30 MILIJONOV S-DINARJEV, KAMNIŠKA KULTURNA SKUPNOST PA OKROG 5 MILIJONOV.

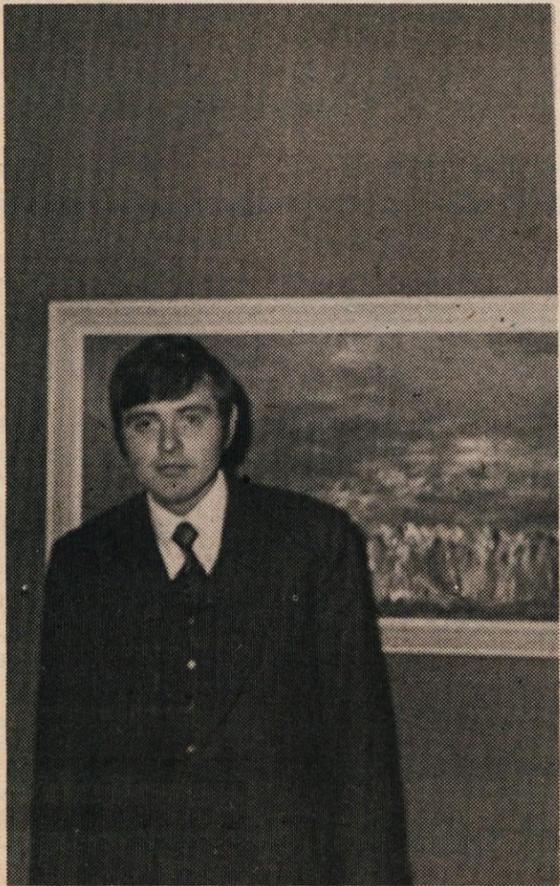

SREČANJA

Iščem samega sebe...

K današnjemu razgovoru oziroma srečanju smo povabili 25-letnega Staneta Balantiča, po poklicu kovinostrugarja. Nismo ga izbrali zato, da bi se z njim pogovorili o delu in težavah, s katerimi se srečuje na svojem delovnem mestu, pač pa, da bi nam povedal nekaj o sebi, o svojem prostem času, o željah in hotenjih, s čopičem upodobiti del sebe, svojega življenja... Njegov konjček, če lahko tako rečeno, je slikanje. Po delu v službi prepustiti se mislim, čustvom, jih oblikovati malce drugače kot drugi, to je njegova dolgoletna želja, ki se mu vse bolj uresničuje. Obiskovalci nedavne razstave mladih ustvarjalcev v dvorani nad kavarno se prav gotovo spominjajo njegovih treh del, ki jih je predstavil; lahko trdijo, da nam kažejo neko svojsko življenje. Prisludhimo mu!

— Kdaj si se začel posvečati čopiču in barvam...?
— S slikanjem se ukvarjam že skoraj devet let. To je bilo takrat, ko sem bil zaradi bolezni privezan na posteljo. V šoli teh želja še nisem imel, nisem še imel te „žilice“! Po osnovni šoli pa se mi je vzbudila želja, da bi svoja čustva in hotenja izrazil tudi na drugačen način.

STANE BALANTIČ NA RAZSTAVI SVOJIH DEL V KAMNIKU

— Si se morda kaj učil, kdo je tvoj vzornik?
— Lahko rečem, da učitelja nimam, najbolj všeč pa mi je Rembrandt, ker zelo dobro išče senco življenja in kaže kmečko življenje v žalostnem tonu. Pa tu zato, ker je zelo veliko, vse namenil za umetnost.
— Kaj izražaš v svojih delih?
— Hočem videti samega sebe, ker čutim, kar mi je mogoče v trenutkih najtežje. Grem povsem v pravično smer; sicer ne kažem realistično, poudarjam tisto, kar res čutim in kar doživim. Ni treba, da bi ustvarjalce oblikoval človekovo notranjost z njegovim zunanjim izrazom, temveč, kot želim sam, z njegovim okoljem. Dajem poudarek okolju... Prepričan pa sem, da mora ustvarjalec le z več deli pričarati „ocenjevalcu“ življenje, ki si ga zamišlja. S tremi deli tega ni moč, zato želim čimprej predstaviti več del, celoto...

— Na razstavi si imel tri dela: Grob talca, Pregnance in Iskanje pravice. Kako so obiskovalci ocenili celotno razstavo?
— Prepričan sem, da je prva razstava kluba mladih ustvarjalcev, vsaj po mnenju mnogih, ki so jo obiskali, uspela, saj vemo, da nam takšnih in podobnih prireditev v našem mestu nadvse manjka. Upam, da so se vsi, ki se za kulturne prireditve zanimajo in se morajo zanimati, zavedati pomembnosti te razstave, in upam, da so pravilno ovrednotili tudi naša prizadevanja, saj smo jo ustvarili tako rekoč sami.
Stane je pred to razstavo sodeloval že tudi na razstavah v Ljubljani in v Trbovljah kot član ljubljanskega kluba likovnih samorastnikov. Stane je skromen, noče veliko govoriti o svojem delu, kar nekam boječe je. Česa bi se bal? Morda kritikov? Sicer pa mi je tudi na to vprašanje deloma odgovoril med razgovorom. Vrsto let je namreč ustvarjal le zase; bil je nemočen, da bi svoja dela predstavil tudi širši javnosti. Prvič se je s svojimi deli predstavil lani, ko so ga vzpodbudili njegovi sodelavci iz ljubljanskega kluba in tako se je odločil sodelovati na razstavi... In še nekaj drugega je, kar ga družijo s kolegi v tem klubu. Tu dobijo dovolj teoretičnih in „praktičnih“ napotkov za delo, mnenja in ocene ljudi, ki se na to zvrst umetnosti razumejo. Vsaj eno priznanje za uspešno delo da človeku novih vzpodbud. Tudi mi mu želimo še več priznanj in uspeha.

TONE SMOLNIKAR

21. SLOVENSKI PLES V CELOVCU

Slovenska prosvetna zveza na Koroškem je v soboto, 8. 1. 1972, priredila že 21. slovenski ples. Na plesu smo srečali Slovence iz vseh predelov, kjer žive naši ljudje, tako iz matične domovine kot iz zamejstva — Avstrije in Italije. Bili so zbrani Slovenci iz Roža, Zile, Podjune, Kanalske doline, z Gosposvetskega polja in Gorenjske.

Turistično društvo Kamnik je zbralo skupino 45 oseb, oblečenih v prelepe in slikovite pristne gorenjske narodne noše. Kamničane so povabili, naj po pozdravnem govoru in po nastopu folklorne skupine Slovenskega prosvetnega društva iz Železne Kaple pod vodstvom Irene Kuharjeve prvi zaplešejo in začnejo ples z valčkom. Ker je bilo med narodnimi nošami več nežnega spola, so brhke Gorenjke povabile na ples predstavnice domačih organizacij in gostov. Ob vedrih in poskočnih vzhah kvinteta bratov Avsenikov in lepe pesmi Kamničanke Eme Prodnikove se je že tako vesela prireditev še bolj razživela. Narodne noše so dale prireditvi pristen slovenski poudarek.

Ne bi bilo prav, če ne bi ob tej priliki omenili tudi srečanja z udeleženci dneva narodnih noš iz zamejstva iz Radiš in Kanalske doline, ki prireditve v Kamniku ne morejo pozabiti in se že v naprej vesele ponovnega snidenja v Kamniku.

P. K.

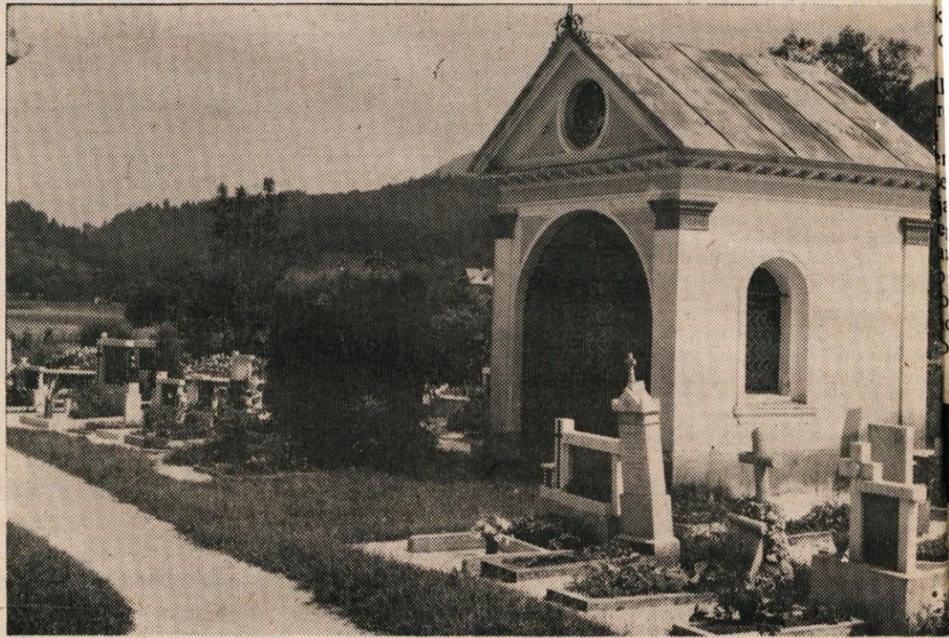
ZANIMIVOSTI KAMNIŠKE OKOLICE

KOSTNICA V NEVLJAH

V 11. številki OBCANA smo objavili sliko vhoda v podzemeljsko kripto ali kostnico, ki so jo odkrili pri razkopavanju vrha poleg cerkve v Kidričevi ulici. Vhod so zavarovali, delo na odkrivanju podzemne najdbe pa bo spomlad poverjeno strokovnjakom. Obetamo si zanimivih odkritij, ki nam bodo pojasnila marsikaj iz začetka kamniške zgodovine, ki je do zdaj še prav malo znana.

Prav bi bilo, da bi takrat raziskali in pregledali tudi eno redkih kostnic v naši domovini — v Nevljah. Kapelica na pokopališču v Nevljah, ki jo vidimo na naši sliki, skriva vhod v kostnico. Kapelico so zgradili že v prejšnjem stoletju, leta 1902 pa so jo obnovili v sedanjih obliki. V tlaku je kvadratna kamnita plošča, ki pokriva vhod v kostnico (osarij). Odkod na tem vaškem pokopališču taka redka posebnost. V Nevljah je bilo namreč od vsega početka sem osrednje pokopališče za vso kamniško okolico. To je tudi v skladu z ugotovitvijo, da so bile Nevlje prafara za ves kamniški okoliš. Tu so pokopavali mrliče iz daljnih Rov. Radomlja, Vranje peči, Stranj, Zakala, Tunjic, Mekinj, Gozda in vseh okoliških hribovskih vasi.

Ko so v naštetih vaseh ustanovili lastne fare, je ostal za neveljsko faro samo del pokopališča okrog cerkve. Pri prekopavanju grobov so kosti z dolž-

KOSTNICA V NEVLJAH

no pieteto shranjevali v kostnici na delu pokopališča ob cerkvi. Prekopali so tudi staro pokopališče za okoliške vasi in prenesli kosti v kostnico, zemljišče pa zasadili s sadnim drevjem. Tam je zdaj župnijski vrt. Kostnico so le redko odprli. Dognali so, da obsega ves prostor, ki ga v širini pokriva travna ruša pred kapelico, sega pa še čez stezico v smeri proti cerkvi. Ko so pred leti postavljali mlaj pred kapelico, jim je železen drog, s katerim so razširjali luknjo za

mlaj, naenkrat izginil v zemljo, ker so prebili opečnat strop. Med okupacijo se je pod pogrebci vdrl obok kostnice (na naši sliki v desnem oglu travne ruše tik stezice), pa so ga potem pokrili s cementno ploščo. Zidare je moral podpreti obok z 2 metra dolgimi tramovi. Kapelica je v potresnem letu 1895 služila za cerkvena opravila, ker je cerkev dobila nevarne razpoke, pa tudi lani, ko so cerkev obnavljali. Pri tem so poleg dveh znanih kript, od katerih

ima ena sredi cerkvenega tla letnico 1734, odkrili še kripto pod zvonikom.

Tu so najbrž pokopališčake s Starega grada, ker je kripti kripti starejša od pokopališča. Ko bodo strokovnjaki raziskali kostnico v Kamniku, bi kazalo tudi neveljski kostnici in kriptam posvetiti nekaj pozornosti.

GOSTOVANJ EMESTNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANSKEGA V KAMNIKU

PESTER REPERTOAR

Gostovanje ljubljanskega mestnega gledališča, ki že vrsto let obiskuje Kamničane, je bilo vedno pomemben kulturni dogodek v našem mestu.

Za letošnjo sezono si je to gledališče izbralo več pester program, ki ga bo v celoti predstavilo tudi kamniškemu občinstvu.

Prav gotovo bo tudi preurejena dvorana kina Dom prispevala h kvalitetni predstavitvi gledališkega programa. Zato kulturna skupnost pričakuje, zlasti med delovnimi kolektivi, večje zanimanje za obisk gledališča.

Mestno gledališče nam bo v času od začetka februarja do junija predstavilo naslednjih šest dramskih del:

Žarko Petan:
RAJ NI RAZPRODAN ali REFORMA V PARADIŽU

„Se še spomnite „Male zehete“, „Inventure“ in „Gospoda Evstahija iz Šiške“? Petanova komedija „Raj ni razprodan“ nadaljuje, pogloblja, zastruje in dopolnjuje to repertoarno črto. Navezuje se na prejšnja dela te vrste, hkrati pa je vsa nova, vsa drugačna, bolj gledališka, bolj sočna. „Reforma v

paradižu“ je slikovita komedijska prisposoda našega vsakdanjika. Pisatelj si je za prisposodo izbral nebesa v klasični „personalni sestavi“ in iz te snovi spletel izredno ostro družbeno kritično, duhovito in humoristično komedijsko zgodbo, ki predstavlja hvaležno izhodišče za sodobno totalno gledališče besede, giba, glasbe, petja, barv, likovnih sestavin in čiste igre.

Djordje Lebovič:
PADLI ANGELI

Lebovičevo delo je aktualna, ostra družbeno-kritična drama, ki izredno učinkovito in napeto obravnava boleče moralne in družbene probleme današnje mladine in našega občestva kot celote. „Padli angeli“ so zglede primer sodobnega žlahtnega ljudskega družbenokritičnega gledališča, ki priteguje najširše sloje gledalcev, teater, soroden s happeningom, teater, ki trga iz središčnih moralnih in socialnih problemov našega življenja.

Nikolaj Erdmann:
SAMOMORILEC

Žlahtna, visoko kvalitetna literarna ali tako imenovana res-

na komedija iz zlata, velike dobe sodobne ruske dramske književnosti, ki v sebi organsko združuje visoko umetniško raven s pristno in odprto ljudskostjo, gledališko slikovitostjo ter modernim, ironije polnim jedkim, kritičnim humorjem.

Izjemno aktualna igra, ki prikazuje, kako se večne slabosti človeka bohotno in nezadržno razraščajo tudi v novih razmerah, iščoč si do kraja nenaavadne, paradoksalne, prav absurdne špranje in priložnosti. Ne zveni to nekam čudno domače, naše, tukajšnje, čeprav je komedija napisana že pred tremi desetletji?

Jean Anouilh:

NE BUDITE GOSPE

Najnovejša drama danes v svetu največ igranega sodobnega francoskega pisatelja in skorajda že hišnega avtorja MGL J. Anouilha, poetična, duhovito, a tudi jedko in grenko odrsko delo o teatru in ljubezni, drama o ljubezni in zakonu, o prepletanju igre in resničnosti ter o zabrisanih mejah

med njima, predvsem pa dramo o gledališču, pri čemer Anouilihu gledališče pomeni življenje samo.

Georges Feydeau:
DAMA IZ MAXIMA

Najboljša izmed komedij Georges Feydeauja, kot je napisal Marcel Achard, „po Molièru največjega francoskega komediografa“, pravcati vrtni humorja in komika vseh vrst od besedne, karakterne, situacijske in vodvilске, požalovane z duhovito satiro na male meščanski zakon in provincializem.

Francis Weber:
POGODBA

Bulvarska komedija — toda tokrat drugače, na docela drugačen način. F. Weber je prav iznajdljivo tejsko izviren klasičen ljubljanski zaplet bulvarske komedije je prenovil, dopolnil in požalovnil s satiričnim domisljivostjo, uresničil pa ga je z močnim strkim obvladovanjem pisateljske bulvarne večine ter nastavki lahkotne, a žlahtne karakterne komike.

LIRA na Goriškem

V začetku februarja bo šla LIRA na dvodnevno turnejo na Goriško. V soboto, 5. februarja bo imela koncert na Dobrovem v Goriških Brdih, v nedeljo, 6. februarja pa bo izvedla tri četrtine programa osrednje Prešernove proslave Slovenske prosvetne zveze v Gorici in Italiji.

V Dobrovem bo stilni koncert „Slovenska vojaška pesem skozi stoletja“. Otožna je naša stara slovenska vojaška pesem in cikel narodnih vojaških končič „Doberdob, slovenskih fantov grob“. Pesem je iz teh krajev in zato bo še bolj zaživel „Na juriš“, „Komandant Stane“ in „Himna XIV. divizije“.

Na Prešernovi proslavi v Gorici bo LIRA zapela dvanajst pesmi. Prve štiri so na Prešernova besedila, naslednje štiri Gallus, Mokranjac in Mirk, zadnje štiri pa narodne v Maroltovih priredbah z Goriške, Gorenjske in Dolenjske.

O turneji bomo še poročali.

A. Č.

NAJBOLJŠI ZBOR ŠTEVILKA 17

V oddaji „Naši zbori“ na ljubljanskem radiu smo po nastopu kamniške LIRE slišali tole sporočilo glasbene redakcije ljubiteljem slovenskega zborstva:

„Ob petju moškega zbora LIRA iz Kamnika je bilo veselje opazovati član komisije. Večina izmed njih izbora sploh ni spoznala. Povedali smo že, da se mena zvedeli takrat, ko so že oddali svoje zapiske. Zbor je zapel tako, kot ga še nismo slišali. Na koncu predvajanja so se sklonili nad papir in enotno zapisali same najbolj laskave ocene. Pravilen stil renesančnega petja, čisti intonacije, gojeni glasovi, domiselna interpretacija, dobra izgovorjava, in delana dinamika itd.“

Ko smo se ob zaključku pogovarjali, kateri zbor se jim je zdel najboljši, si bili edini, da je bil to tisti, ki je pel pod zaporedno številko 17. Takrat smo še povedali, da je to zbor Lire iz Kamnika pod vodstvom Sama Vremšaka.

Zbor LIRA je med najstarejšimi pevskimi zbori v Sloveniji. Več kot sto let že prepevajo Kamničani doma in po svetu z večjim in manjšim uspehom. V tolikih letih ga je seveda doletelo že marsikaj, od pomanjkanja pevcev do izbire primerne dirigenta. Zdaj imajo oboje: dobre pevce in odličnega dirigenta. Naj jim umetnost tako lepo cvete še dolgo časa.“

K takemu uspehu pevskemu zboru LIRA, ki letos praznuje 90-letnico ustanovitve, iskreno čestitamo in mu želimo še veliko podobnih priznanj.

VELIKA PEVSKA ZMAGA LIRE

V decembru preteklega leta bilo končano veliko radijsko krmovanje slovenskih pevskih orov. Na tem tekmovanju, ki teklo dve leti, je dosegla LIRA prepričljivo prvo mesto z redno pohvalno oceno žirije, so jo sestavljali vrhunski slovenski glasbeni strokovnjaki. V teh kriterijih ocenjevanja je žirija dala LIRO kot primer vzorčnega izvajanja. Na tem tekmovanju so poleg številnih manjših orov sodelovali tudi vsi najobličnejši zbori, med njimi tudi korniški moški zbor iz Celja pod vodstvom prof. Egon Kuneja.

Znana je izredna kvaliteta celjskega zbora in to daje zmago LIRE še večji povdarek.

Tudi letos bo šla LIRA na tekmovanja in sicer na podobno tekmovanje v radiu kakor lani in na tekmovanje pevskih zborov, ki bo oktobra v Mariboru.

Prireditelji obeh tekmovanj so LIRO na tekmovanju posebej povabili, ker želijo imeti najkvalitetnejšo udeležbo.

LIRA je imela v vsem času obstoja med slovenskimi zbori ugledno mesto, uspehi zadnjih

desetih let, posebno Arezzo, koncerti v Mannheimu, Heidelbergu, Karlsruhe, Filharmoniji v Katovicah, lani v radiu, pa so LIRO dvignili v sam vrh slovenskih zborov. Danes ima LIRA odličen glasovni, socialni in starostni sestav, izjemno kvaliteten dirigenta in vzorno disciplino. Ključ za nadaljni razvoj so seveda kvalitetni pevski prostori in želeti je, da bi LIRA dobila nazaj svoje prostore, v katerih je bila od ustanovitve leta 1882 do okupacije, leta 1941, to je polnih 59 let.

A. Č.

Velja si zapomniti

Sem in tja najdemo v različnih krajih kako zabeležko o našem mestu ali o naših ljudeh. Marsikaj je vredno, da rešimo pozabe, ker nikoli ne

na dogodke, ki so morda v spominu že obledeli, pa so jih nekoč sami pomagali ustvarjati ali usmerjati.

Zato bomo pod naslovom VELJA

Avgusta Schumanna v Leipzigu za trgovske potnike, zemljepisce, državnike in potovalce po tujih deželah, je v letniku 1804 opisana tudi Kranjska. Zraven Ljubljane kot glavnega mesta so po abecednem redu omenjeni tudi manjši industrijski kraji na Gorenjskem. Kamnik je označen pod številko 10, toda ne kot Kamnik ali Stein, ampak kot Kamelk. Seznam navaja za Kamnik: kovaštvo (topilnice) letno 1000 centov železa, 250 centov v drogovih, 150 centov v palicah (šibikah), 700 centov kovanih čevljev, od tega polovico izvozi v Italijo. Pod centom je seveda mišljen stari cent, ki je štel 56 kg. Nadalje so omenjeni še drugi kraji: 15. Komenda - mnogo lončenih posod. Trzin - mnogo molkov (paternoštrov) in ribiških mrež!

Kamniško žebjarstvo je bilo razvito na območju današnje smodnišnice, zadnji lastnik žebjarji vitez Andrioli pa je žebjarne prodal leta 1850 državnemu erarju, ki je tu uredil tovarno smodnika.

I. Z.

Še enkrat:

ZAKAJ TAKO ALI KAMNIŠKO GOSTINSTVO NA MAJAVIH NOGAH

SPOŠTOVANI TOVARIŠ UREDNIK!

V novemski številki mesečnika Kamniški občan sta na 6. strani objavili pod trikolskim naslovom: Zakaj tako ali kamniško gostinstvo še naprej na majavih nogah, zapis, v katerem pisec T. S. meditira o turistični in gostinski dejavnosti v Kamniku. Prosimo vas, tovariš urednik, da v skladu z zakonom o tisku objavite pojasnilo na predzadnji odstavek, v katerem pisec T. S. neresnično trdi, da naše podjetje ni dalo štipendije natakarku Izidorju Potočniku, ki ga zdaj ni več videti v kamniški kavarni Veronika. Da ne bi bili bralci obveščeni enostransko, da ne bi bili zavedeni v zmotno in da bi se lahko opredelili ob izkrivljeni resnici izpod

peresa T. S., ki je mimogrede povedano prijatelj mladega natakarka Izidorja Potočnika, smo resnici na ljubo dolžni pojasniti, da je I. Potočnik predlanskim, 24. avgusta 1970, prosil, da mu podjetje dovoli obiskovati hotelsko šolo. Delavski svet je 28. avgusta 1970 njegovi prošnji ugodil. Še več: odobril mu je štipendijo 300 dinarjev, čeprav zanj ni prosil. Vendar do uresničitve tega sklepa ni prišlo, ker Potočnik sploh ni začel študija na hotelski šoli v Ljubljani. Lani, natančneje 29. septembra 1971, je I. Potočnik odpovedal delovno razmerje z utemeljitvijo, da bo nadaljeval študij na hotelski šoli v Ljubljani. V odpovedi nas je prosil, naj mu preneha delovno razmerje že

kar naslednji dan, ker se začne šola 4. oktobra. Njegovi prošnji smo ugodili. Po vsej verjetnosti bi mu odobrili tudi štipendijo, vendar zanj ni prosil. Po vsej verjetnosti pravimo zato, ker del kolektiva ni naklonjen misli, da bi dajali štipendijo nekemu, ki se namerava zaposliti v tujini, čim mu bo to mogoče. In te namere natakark Izidor Potočnik ni skrival. Ne glede na to naj zaradi resnice napišemo, da natakark Izidor Potočnik pismeno ni prosil za štipendijo in da zato naše podjetje nima zveze s „kamniškim primerom dodeljevanja štipendij“.

IGNAC PIVK,
direktor gostinskega podjetja
PLANINKA, Kamnik

Obrtno montažno podjetje »ZARJA« KAMNIK

Opravljam: elektroinstalacijska dela — vodovodno-instalacijska dela — kovinsko konstrukcijska dela — kleparska, pleskarska, slikarska in steklarska dela.

emo, kdaj nam bo prišlo prav. KAMNIŠKI OBČAN je postal že nepogrešljiv prijatelj in svetovalec vsake družine in večina občanov ga čuva in hrani. Prav storijo, ker v današnji življenjski hitrici nehoti pozabimo na vsakdanje dogodke in važne krajevne zadeve, v starih številkah OBCANA pa jih takoj najdemo. Zato priporočamo občanom, ki prejema ali kupujejo naš list, da ga ne zavrzijo, ampak hranijo za prihodnje čase. Še čez leta ga bodo radi vzeli v roke in osvežili spomin

SI ZAPOMNITI objavljali zanimivosti, ki jih bomo našli, da ostanejo zabeležene za našo kasnejšo porabo.

KAMNIK leta 1804

V Merkantilnem adresarju, ki ga je začela izdajati leta 1800 knjigarina

OBČINSKA SKUPŠČINA KAMNIK JE NAMESTO LETOŠNJIH NOVOLETNIH ČESTITK NAKAZALA 500 DINARJEV SKLADU ZA RAZVOJ DRUŽBENIH SLUŽB ZA GRADNJO ŠOLE NA VRANJI PEČI.

750 let mesta Kamnika

MADŽARSKI PREHODI ČEZ NAŠE OZEMLJE

Ogri ali Madžari, divje mongolsko ljudstvo, so iz pokrajin od srednjem Uralu prišli do bregov Črnega morja med Donom in Dnjeprom. Nemški kralj Arnulf jih je leta 892 pozval, naj bi mu pomagali v bojih z moravskim vojvodom Svetopolkom. Arnulf, ki je 896 postal cesar nemške države, je nekdanjo Pribinovo pokrajino z Blatogradom dal knezu Breslavu kot vazalno posest. Obramba Vzhodne marke (Ostmark) in Karantanije pa je izročil mejnima grofoma Aribu in Luitpoldu. Po posredovanju bavarskih grofov pa je Arnulf sklenil zvezo z Madžari, ki so to prijateljstvo začeli s prisego na polovico presekane psa in volka. To je pri njih veljalo kot najzvestejša prisega. Ost te zveze je bila naperjena proti Moravski, kjer je prišlo do nesoglasja med Svetopolkovima sinovoma Mojmirom in Svetopolkom II. Madžari so se nato leta 895 ali 896 za stalno naselili po nižini Tisi in pritokih. Od tod so zdaj napadli sosednje pokrajine, zlasti Moravsko. Seveda pa jih je mikala predvsem bogata Italija. Ze leta 898 so prve čete prodrle čez naše ozemlje v beneško ravnino. Toda to so bili najbrž le ogledniki, ki so obšli panonsko pokrajino Arnulfovega vazala Braslava.

Ze naslednje leto so Madžari z večjo silo napadli Italijo. Spet so se izognili Braslavovi Panoniji in so mirno prišli čez naše kraje, saj so bili še zavezniki Bavarcev. Opustošili so Lombardijo; del njihove konjenice, 5000 ljudi, pa je prodril mimo Milana in Bergama do Zahodnih Alp. Drugi oddelki Madžarov so preplavili beneške lagune, da bi osvojili Benetke. Vendar jim je nakano onemogočila beneška mornarica. Furlanski mejni grof Berengar, takrat že kralj Italije, se je branil proti Madžarom s trikrat večjo vojsko. Madžari so se umaknili do reke Brente in madžarski vojskovodja je ponudil za miren prehod ves plen celo konje. Berengar se je kljub temu odločil za bitko. Madžari so videli da je njihov poraz neizbežen, in so nenadoma napadli furlansko vojsko, ki se je brezbržno utaborila na drugi strani reke in veselo rajala, prepričana v zmago. Pod gosto zaščito strelca so Madžari preplavili reko in 24. septembra 899 strahovito porazili lombardsko vojsko. Dobilili so mnogo plena in ujetnikov. Po tem uspehu so krenili proti srednji Italiji in opustošili ravnino na desni strani reke Pada. Tam so tudi prezimili. Ze decembra 899 so zvedeli za smrt starega prijatelja cesarja Arnulfa. Z njegovo smrtjo je odpadla zadnja ovira, ki jih je zadrževala, da so prizanašali Panoniji. Z velikim plenom in ujetniki so se vračali čez Crni graben ali pa po Tuhinjski dolini, potem ko so z Berengarjem sklenili mir, ki je po nekaj ponovnih vpadih v Italijo leta 904 prerastel v trajno zvezo. Madžari so se držali pogodbe in so po tem letu prihajali v Italijo samo, če jih je Berengar poklical na pomoč.

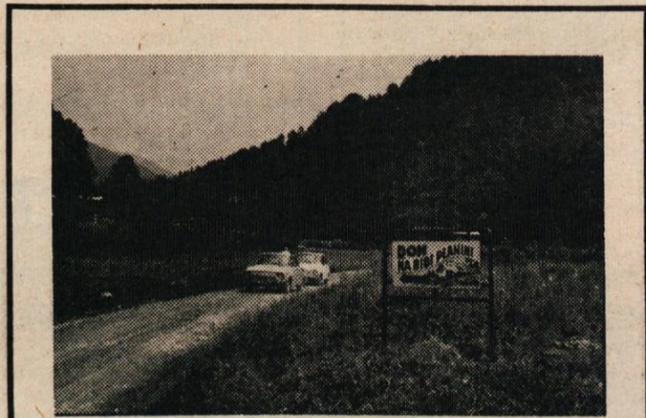
Kakor smo že ugotovili, se je madžarska vojska leta 900 vračala čez naše kraje po starih rimskih cestah in spotoma že napadla fevdalno posest kneza Bratislava ob Blatnem jezeru. Čez nekaj mesecev so se dvignila madžarska plemena, ki so bila nastanjena ob reki Tisi, prešla Donavo in zavzela Panonijo med Dravo in Donavo. Strohovito so opustošili zemljo, izvrelili krščanstvo in slovensko bogoslužje, ki ga je bil 30 let prej uvedel Metod. Slovensko prebivalstvo, kolikor ga je ostalo, se je stopilo z novimi gospodarji (ostali so le rabški Slovenci), Blatograd je bil v razvalinah. Tudi nemške naselbine so izginile; Vzhodna marka, ki jo je ustanovil Karel Veliki proti Orom, je po sto letih prenehala.

Ker so Bavarci odklonili nadaljnjo zvezo, so jih Madžari napadli. Najhujši poraz so doživeli Bavarci 5. junija 907 pri Ennsburgu. Sele čez 6 let so se Bavarci lahko maščevali, ko so napadli madžarsko vojsko, ki se je vračala iz Francije, in jo popolnoma uničili, tako da se je rešilo le 30 madžarskih konjenikov.

V naslednjih letih so Madžari še večkrat rešili naše kraje na poti v Italijo. V vaši Vogerski pri Novi Gorici naj bi stalno taborili preden bi prekoračili Sočo. Cesto, ki vodi od Soče čez Furlanijo do Kodoipa, pa so še dvesto let kasneje imenovali Strate Ungarorum (ogrska cesta). V Italiji so Madžari prodrli do Rima, na zapadu pa do Pirinejev. V Nemčijo so vdrli dvajsetkrat.

Madžarski viri (Homan Balint-Szekfu gyula: Magyar tortnetet I., Budapest 1941) trdijo, da so prehajali brez preprek skozi naše ozemlje. Gotovo je bilo med njimi tudi mnogo slovenskih vojščakov, ki so jih Madžari vključili v svoje vrste, pa so se lahko sporazumevali z domačim prebivalstvom, ki se je takrat že naveličalo tujega gospodarstva. Morda so jih Slovenci še celo podpirali, da so imeli prosto pot, saj je bilo med našimi predniki še mnogo poganov, ki so jim bili poganski Madžari ljubši kot po nemški vrnjenici. Madžarski prehodi čez naše kraje pa so imeli tudi ugledno posledico, da ob za pol stoletja zavrla nemško doseljevanje v naše kraje.

Ogrski kronist Janez Thurocz notar Matije Korvina (našega kralja Matjaža) je leta 1490 mimo drugih neresnih trditvev pisal tudi o bitki pri Leopachu. Nekateri zgodovinarji so menili, da je to Ljubljana nemško (Laibach). Tudi pisatelj Janez Trdina, profesor zgodovine, je v svoji ZGODOVINI SLOVENSKEGA NARODA, ki jo je izdala Slovenska matica v Ljubljani leta 1899, bil tega mnenja. Takole piše: „Madžari so leta 904 pri nas strašno razsajali. Ko pa to tudi leta 906 poskusijo, jih zaslužno plačilo zadene. Ze so bili do Ljub (Ljuba se je takrat še Ljubljani reklo) privihrali, ko iz vseh krajev Slovenci prihitijo in krog in krog divjake oklenejo. Zastonj je bila zdaj Madžarom divja obramba, na vseh straneh so Slovenci po njih sekali. Vsa druhal je okrog Ljub obležala in taka bogastva so dobili zmagovalci pri njej, da so takrat (po pripovedi) jeli Ljubljancani prvokrat zidane hiše delati. Po ti dogodbi niso Madžari več kot 15 let nad naše očete prišli. Potem šele so začelo po malem napadati. Leta 848 pa zopet z veliko vojsko pridejo, to pot na Koroško. Pri Altenhofu jih Korošci skoro do zadnjega moža pokončajo. Enako se je zgodilo tudi drugi trumi, ki je kmalu za tem proti Ogleju udarila

ODCEP STARE CESTE PROTI MENINI

Cesta skozi Tuhinjsko dolino bo pri sedanjem razvoju prometa postala važna vzporednica z glavno cesto čez Crni graben in Trojane. Tuhinjsko cesto so zdaj do Laz oskrbeli z asfaltnim cestiščem. Od Laz naprej pa je glavna ovira ureditev dobre prometne zveze strmi Kozjak, na katerega se vzpenja cesta izpod Golice in se na drugi strani spušča proti Istrobjem in Spitaliču. S Kozjaka vodi kolovoz proti Šipku, kjer je bila ustanovljena Štandrova brigada.

Cesto čez Kozjak so uredili šele v novejšem času. Stara cesta, o kateri bomo še večkrat govorili v zvezi z nastankom Kamnika, pa je pod Kozjakom krenila proti Češnjicam (glej sliko!) in od tod naprej na Spodnji Okrog, ki se je do konca stoletja imenoval Kozji hrbet. S Kozjega hrbta se je cesta spustila po južnem pobočju proti Spitaliču. Od 12. stoletja naprej je bila ta cesta glavna prometna zveza med Štajersko in Kranjsko ter Primorsko. Sele v 16. stoletju je njeno vlogo prevzela cesta skozi Crni graben in Trojane. Danes je stara cesta spet zaživa do Češnjic, napisana tabla na naši sliki pa kaže, da vodi do Bibe na Menini planini, kjer je planinska postojanka na višini 1300 metrov.

Tako je torej stara cesta spet prišla do veljave in vodi 3 km do Češnjic po starem cestišču kot pred 700 leti. Verjetno bodo morali pri čakanju najboljšie rešitve, kako bi obšli strmi Kozjak in podaljšali asfaltni trak do Spitaliča in naprej do Motnika, upoštevati tudi možnost povezave mimo Češnjic.

in bila posekana. Od zdaj še veliko redkeje hodijo, še leta 1082 so z močno vojsko prišli, leta 1044 pa ne več kot do Ptuja.“

Tako je o bitki pri Leopachu menil Trdina. Seveda tega imena ne moremo pripisati Ljubljani, čeprav je živel v zavesti ogrskega ljudstva kot neljub spomin na kak poraz. Blizu Vidma (Udine) v Furlaniji pa je še danes kraj Laipaco, ki bolj kaže na Leopach kot naša Ljubljana.

Pol stoletja madžarskih roparskih pohodov po Evropi (štirikrat so prišli tudi na sosednja francoska tla) in strahovit poraz na Laškem polju pri Augsburgu, ki jim ga je zadal cesar Oton I. leta 955, je končno prisilil Madžare do spoznanja, da sredi kulturne Evrope ne bodo več mogli živeti od ropa. Morali so se ustaliti in oprijeti živinoreje in poljedelstva. Slovenci so jim bili v tem učitelji, zato pa so v madžarskem jeziku vsi nazivi in poljedelstva in domačinstva slovenska. O prehodih Madžarov čez naše kraje pa bi kazalo kasneje kaj več povedati.

TUJI GOSPODARJI V NAŠIH KRAJIH

Ko je torej cesar Oton I. leta 955 na Laškem polju pri Augsburgu premagal Madžare, je ob robu države ustanovil razne mejne grofije, ki naj bi odbijale napade z ogrske strani. Mejna grofija Kranjska in mejna grofija Istrska sta obsegali samo po eno grofijo, zato se je mejni grof (marchio) včasih imenoval tudi samo grof (comes). V enajstem stoletju pa so mejni grofi postali imenitnejši ter so zato hoteli imeti samo naslov marchio. Za grofa in mejne grofe so cesarji postavljali može iz zelo bogatih rodbin, in tako so ti nazivi včasih postali kar dedna imovina istih rodbin. Če je bil sin mladoleten, so matere nedoraslih sinov oskrbovale grofije. Grofje so na svojem ozemlju v kraljevem imenu izvrševali sodstvo, nadzorovali državne ceste, denarstvo, mere in vago, nalagali davke in globe ter določevali mitnino in druge davščine, ki so šle v kraljevo blagajno. Grof je v svoji grofiji nadzoroval lov in gozde, bil pa je tudi poveljnik četam, ki so jih oborožili v njegovi grofiji. Mejni grofje so imeli obširnejša področja, vendar pa iste pravice in dolžnosti kot grofje. Grof je tudi oskrboval kraljevo posestvo, ki so bila v njegovi grofiji ter zato dobival del dohodkov.

Kranjska marka ali mejna grofija, ki je na severu mejila na Karavanke, je prvič omenjena leta 973. K njej je seveda sodil tudi današnji Kamnik. Severno od nje je bila Savinjska marka, naprej pa Ptujka in Karantanska, ki je obsegala srednje in gornje Štajersko. Istrska marka se je nekoliko skrčila, ko so Benečani osvojili nekaj mest v Istri.

Glavni val nemških kolonistov se je usmeril v naše kraje po letu 973. V mejnih markah ali krajih naj bi organizirali obrambo proti madžarskim napadom. Zato so nemški cesarji podeljevali velike dele slovenske zemlje imenitnim veljakom, ki so v glavnem prihajali k nam iz Bavarke. Prvi poznani gospodarji kamniškega kota so bili grofje Weimar - Orlamude, ki so bili poleg Ebersbergov glavni mogočniki na Gorenjskem. Druga Gorenjska je bila v oblasti cerkve. Tako so škofje iz Freisinga dobili Skofjo Loko, škofje iz Brixena pa Bled. Majhen del Gorenjske okrog Radovljice je pripadal grofom Ortenburg. Tako je bila Gorenjska, ki je bila še sredi 10. stoletja lastnina nemškega cesarja, že v naslednjem stoletju razdeljena med štiri gospodarje.

Stiasny omenja, da se ime Kamnika prvič pojavi v pisanih dokumentih leta 1061, vendar dvomi, če je bil to naš Kamnik. To nejasnost je zgrešil zgodovinar Schumi (Urkunden I. 48,38) z objavo naslednjega dokumenta: „Zelo važen je dokument iz leta 1061, s katerim poklanja Udalrik, mejni grof Kranjske, svoje posestvo Leschach (Lesce pri Bledu) brixenski cerkvi, istočasno pa tudi naselje Fuistrica (Bistrica), in to pod pogojev, če bo umrl brez naslednikov. Listina je bila izdelana v Kokri (zu Kanker), kasnejša izročitev vsega pa je bila v Steinu“. - Ta Stein naj bi bil po Schumijevem menju naš Kamnik. Schumi namreč pripominja: „Zato je videti, da je že Uderlik posedoval trg Kamnik, ki ga je kasneje grofica Sofija kot doto prinesla Andešekemu grofu, ker sta Lesce in Bistrica samo z Udalrikovim soglasjem lahko prešla v last brixenske cerkve.“ Zgodovinar Franc Kos pa ima pri tem dokumentu opombo „Stein“ je Kamen na Koroškem, ne pa Kamnik na Kranjskem (Kos, Gradivo III., šte. 142).

Kamen na Koroškem je ime vasi nasproti izlivu reke Krke v Dravo. Leta 970 je prvič imenovan v neki listini, s katero Hildegarda podeljuje sinu Albinu svoje podedovano posestvo in 8 slovenskih kmetij. Blizu Kamna sta Klopinko in Zablatniško jezero. V Kosovem Gradivo III. je 34 listin, v katerih navaja koroški Kamen (Stein). O našem Kamniku in o Ljubljani pa takrat še ni nobene sledi.

(se bo nadaljevalo)

IZ KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL NA DUPLICI POROČAJO

OBISKALI SMO STAREJŠE OBČANE

Odbor SZDL na Duplici se je odločil, da ob izteku leta, ko človek rad pomisli na pretekle dni, njegovim članom obiščejo najstarejše vaščane. Med novoletnimi prazniki so obiskali:

Berlec Alojza, Gregorš Petra, Jerman Miha, Osolin Alojza, Prešeren Rožo, Puh Katarino, Semeja Frančiško in Tivadar Martina.

Berlec Alojz se je po osvoboditvi stalno naselil v Kamniku, Bazoviška ulica, drugi pa prebivajo na Duplici že preko 50 let. Osolin Alojz in Semenja Frančiška sta celo rojena na Duplici. Najstarejša občana področja, kjer deluje krajevna organizacija SZDL Duplica pa sta 87-letni Gregorš Peter in 79-letni Jerman Miha.

PETER GREGORŠ – MATIJEVČEV OČE se je izučil za kovača, bil nekaj časa v Ameriki in si po vrnitvi v domovino na Duplici ustvaril družino. Vsa leta je uspešno gospodaril na posestvu, pridno pa je tudi opravljal svojo obrt. Ni še dolgo, ko je podkopal konje.

Kaj rad pove, da je v mladih letih začel kovati že v zgodnjih jutranjih urah. Verjetno ga pozna marsikateri starejši posestnik tuhinjske doline. Ti so vozili les v Ljubljano in se s konji ustavljali pri dupliškem kovaču.

Peter Gregorš je vsa leta marljivo sodeloval v gasilskem društvu Duplica. Zaradi marljivega in nesebičnega dela je zelo priljubljen med vaščani.

MIHA JERMAN – ŠKRICEV ATA je dolga leta posestnik na Duplici. Ves čas je marljivo delal na srednje velikem posestvu in skrbel za kar precej veliko družino. Ob trdnem delu je dočkal starost 79 let. Na posestvu kar rad dela še zdaj. Je edini starejši vaščan Duplice, ki je vse življenje delal na posestvu. Njegova zasluga je, da se je od nekdanjih 10 kmečkih posestev, ki so bila na Duplici, ohranila Škričeva

kmetija. Razen dela na posestvu je bil delaven tudi v gasilskem društvu na Duplici, ki mu je ostal zvest do svoje visoke starosti. M. K.

SPREJET ZAZIDALNI NAČRT GRABNA IN STAREGA DELA KAMNIKA

Najbolj razgibano razpravo na zadnji seji občinske skupščine je povzročil predlog zazidalnega načrta Grabna, ki ga je odbornikom občinske skupščine predlagal svet za komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve občinske skupščine.

Na podlagi številnih razprav o tem predlogu, ki so tekle na zborih volivcev in med občani

Grabna, so na seji ugotovili, da je bila večina pripomb občanov tega območja v predlogu zazidalnega načrta upoštevana. Sporno je ostalo le še vprašanje nekaj deset metrov ceste, ki naj bi jo po zazidalnem načrtu speljali med dosežnimi zgradbami na Grabnu in novimi stanovanjskimi hišami. Dr. Albert Čebulj je kot zastopnik občanov Grabna na seji občinske

skupščine predlagal, naj bi to cesto speljali na vzhodni strani novih stanovanjskih hiš proti Bistrici. Predstavniki oddelka za gradbene zadeve in urbanistične inšpekcije pa so tak predlog zavrnili z utemeljitvijo, da mora biti cesta speljana sredi stanovanjskega naselja in da je tako omogočen dostop stanovalcem na levi in desni strani te ceste, torej tudi tistim iz obstoječih

hiš na Grabnu, ki imajo sedaj zlasti z avtomobili zelo slab dostop in na nekaterih mestih povzročajo celo nevarnost za promet na Medvedovi ulici – glavni mestni arteriji.

Odborniki so nato z večjo glasovno sprejeli predloženi zazidalni načrt Grabna. Glasovanja so se vzdržali štirje odborniki občinskega zbora in en odbornik zbora delovne skupnosti.

LETOS KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK NA PODLAGI ZADNJEGA ŠTETJA PREBIVALCEV

S 1. januarjem letošnjega leta bodo strokovne službe občinske skupščine obračunavale udeležbo krajevnih skupnosti v zbranim samoprispevku na območju občine na podlagi podatkov, ki jih je dal štetje prebivalstva marca 1971. Po teh podatkih se je število aktivnih prebivalcev (sem sodijo občani od 15. do 60. leta starosti) v nekaterih krajevnih skupnostih povečalo. Glede na to bodo te krajevne skupnosti tudi z večjim odstotkom udeležene pri zbranih sredstvih krajevnega samoprispevka.

Od skupnega števila 14.547 takoimenovanih aktivnih prebivalcev je bilo doslej v krajevni skupnosti Kamnik 32 odstotkov prebi-

valcev, po novem štetju se je ta odstotek povečal na 37,1, v krajevni skupnosti Duplica je delež porasel od 4 na 5,6 odstotka, v krajevni skupnosti Tuhinj od 3,96 na 4 odstotka, v Mostah od 4,24 na 4,8, v Nevljah pa od 4,5 na 4,7 odstotka od skupnega števila aktivnih prebivalcev v občini.

V vseh drugih krajevnih skupnostih pa je razumljivo delež aktivnega prebivalstva nekoliko upadel. Seveda s tem ni rečeno, da se je v teh krajevnih skupnostih dejansko zmanjšalo število aktivnih prebivalcev, pač pa se je zaradi nagle stanovanjske izgradnje v naštetih krajevnih skupnostih število prebivalcev precej povečalo.

OBČINSKA SKUPŠČINA JE IZVOLILA NOVEGA TAJNIKA

Na zadnji lanski seji so odborniki občinske skupščine razpravljali o rezultatih razpisa za novega tajnika občinske skupščine, ki je bil objavljen na podlagi statuta občinske skupščine, po katerem je treba vsake štiri leta mesta tajnika na načelnikov posameznih oddelkov občinske uprave ponovno razpisati. Na razpis se je prijavilo šest kandidatov. Izmed teh je komisija za volitve in imenovanja predlagala v občinski skupščini v razpravo 2 kandidata, in sicer tov. Tomca, dipl. pravnik iz Domžal, in tovariša Petra Pibernika, dipl. ekonomista iz Kamnika.

Odborniki občinske skupščine so se odločili za tov. Petra Pibernika, ki je že doslej delal v upravi skupščine občine Kamnik na delovnem mestu referenta v oddelku za statistiko in analize. Tovariš Pibernik ima že 19 let delovnih izkušenj na različnih delovnih mestih v državni upravi. Zato so smatrali, da bo sposoben upravljati odgovorno dolžnost tajnika občinske skupščine.

Dosedanji tajnik Milan Logar se na razpis ni prijavil, ker se bo zaradi slabega zdravstvenega stanja kmalu upokojil.

VPRAŠANJA ODBORNIKOV

Odbornik PETER STELE je na seji občinske skupščine vprašal, če še velja sklep skupščine, po katerem dobijo krajevne skupnosti iz občinskega proračuna 20 odstotkov sredstev, potrebnih za gradnjo vodovodov.

Predsednik občinske skupščine je odgovoril, da bo vloga krajevne skupnosti Tunjice obravnavala občinska skupščina pri sprejetju občinskega proračuna.

Odbornik VINKO KVAS je predlagal, naj bi skupščina opozorila sanitarnega inšpektorja, da na Šimnovcu in na spodnji postaji žičnice na neprimernih prostorih odlagajo smeti.

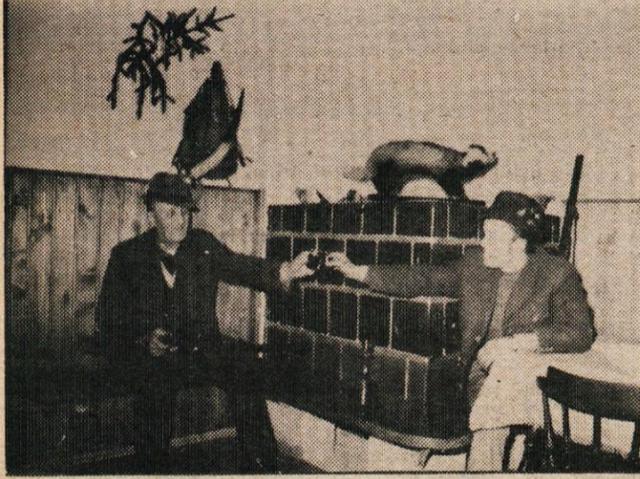
Mestna organizacija SZDL v Kamniku je izdala karto Kamnika. Na voljo je še 1000 izvodov po ceni 2,50 dinarja.

NOVO GOSTIŠČE V TUHINJSKI DOLINI

PRI IVANU NA LAZAH

Z modernizacijo ceste se Tuhinjski dolini odpira lepša turistična prihodnost. Tega se že zavedajo tudi gostinci, ki prenavljajo stare ali pa odpirajo nove lokale.

Gostišču pri Ledrarju na Lokah in Pod Kozjakom se je zadnje dni starega leta pridružilo še novo gostišče pri Ivanu na Lazah.

PRIJETEN KOTIČEK OB KMEČKI PEČI: MARSIKAK LOVEC SE BO PO NAPORNEM LOVU RAD OKREPCAL V LOVSKI SOBI GOSTIŠČA PRI IVANU.

Laze so poleg Šmartnega središča Tuhinjske doline. Tod se cepijo poti v Zgornji Tuhinj, Stara Sela in druge vasi. Asfaltni trak se je odvil prav do Laz. Na koncu tega traku je zrastle veliko poslopje, v katerem je Ivan Hribar odprl sodobno urejeno gostišče.

Trije veliki gostinski prostori, eden je urejen v lovskem stilu s kmečko pečjo, za katere je načrte zasnoval ing. arh. Janez Kovač, so zelo okusno in prijetno opremljeni. Hribar ima v načrtu še opremo treh tujskih sob, ki jih bo po možnosti še letos usposobil za tujski promet.

Največ računam na prehodni turizem in na prireditve v dvorani in na druge prireditve, ki bodo na Lazah, je dejal Ivan Hribar. Kakšne posebnosti pa boste nudili gostom, nas je zanimalo.

Mislím, da znanih Tuhinjskih suhomesnatih posebnosti ne bo treba preveč ponujati. Vsako soboto in nedeljo bo gostom na voljo tudi pečen odojek. Vsak dan bodo pripravljene Tuhinjske klobase in zaseka.

Ali bi se spustili v tako gradnjo, če ne bi bilo urejene ceste. Bi, vendar v bolj skromnem obsegu, saj na Lazah ni bilo nobene gostilne, odkar so zaprli pri Videtu. Od ceste pa vsi veliko pričakujemo, posebno, ko bo stekla preko Kozjaka. S.

KAKO POTEKA NOVI KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK

Odborniki občinske skupščine so na zadnji seji dobili informacijo o sredstvih krajevnega samoprispevka, ki smo ga v naši občini uvedli 1. maja. Po posameznih krajevnih skupnostih so v času od 1. junija do 30. novembra 1971 zbrali preko 97 milijonov starih dinarjev.

Podatki za posamezne krajevne skupnosti pa so naslednji:

Krajevna skupnost	N din
1. Črna	43.144
2. Duplica	39.451
3. Godič	27.694
4. Kamniška Bistrica	77.057
5. Komenda	94.548
6. Moste	41.200
7. Motnik	23.807
8. Nevlje	43.727
9. Podgorje	27.208

10. Pšajnovica	11.342
11. Sela	20.406
12. Srednja vas	23.321
13. Šmarca	37.994
14. Šmartno	29.443
15. Špitalič	13.701
16. Tunjice	33.624
17. Tuhinj	38.480
18. Volčji potok	19.531
19. Vranja peč	13.507
20. Kamnik	312.603
Skupaj	971.794

O tem, kako se trošijo zbrana sredstva na podlagi programov posameznih krajevnih skupnosti, bodo sveti krajevnih skupnosti poročali na zborih volivcev v mesecu februarju.

SEJEM BIL JE ŽIV...

VEŠ KAJ, TINE, TOKO TI POVEM, DA SO DRAGE AL' PA TUD' NE, KOKER SE VZAME. JE DEJAL MEHČOV OČE S PEROVEGA SVOJEMU SOGOVORNIKU. KAR PRAV JE IMEL, ALI NE?

Vsak drugi terek v mesecu oživi kamniško sejmišče ob Nevljici. Kmetje pripeljejo prodajat živino in prašiče. Kamniški sejem je znan daleč naokoli. Celo iz Trzinja, Črnege grabna in Moravske doline pridejo prodajalci in kupci.

Tudi prvi letošnji sejem ni bil nič drugačen od ostalih. Živine je bilo na prodaj kar dosti, manjkalo pa je pujskov. Te so nekateri prodali že na poti na sejem.

Koliko ste dali zanje, smo pobarali možaka, ki je že pred odhodom na sejmski prostor kupil tri sedem tednov stare prašičke.

Sto starih jurjev, je odvrnil, pa sem kar zadovoljen, da sem jih dobil, saj bodo spomladi verjetno še dražji.

Za krave so se na sejmu najbolj zanimali mesarji in mešetarji, ki jih na nobenem sejmu ne manjka.

Nekoliko visoko je nasajena, koliko časa pa že ni bila pomolžena, in podobne so pripombe, ki so jih morali ves dopoldan poslušati prodajalci, preden so vnovčili svoje živinče.

Ce bi imel dovolj krme, je ne bi prodajal, je dejal možakar srednjih let in potrepjal po vratu lepo kravico.

Za manj kot štiristošestdeset jurjev je pa ne dam, jo pa raje peljem nazaj v Črni graben, je odločno dejal kmet iz Korena nad Krasnojo.

Nekaj kupcij je bilo sklenjenih, vendar ne veliko. Nekateri so s sejma zavili proti klavnici. Tudi to je bila rešitev, čeprav ni vedno najboljša.

Sejmišče pa bo ostalo prazno do prihodnjega torka. Morda bodo takrat kupci kaj bolj razpoloženi, saj bo – pustni terek ... S.

VELIKO „FIRBCEV“ IN MALO KUPCEV: TAKO BI LAHKO NA KRATKO OZNAČILI ZADNJI KAMNIŠKI ŽIVINSKI SEJEM.

POŽAR V SVITU

Dva dni pred novim letom je krog dvanajste ure zatulila siva. Začelo je greti v obratu v Mekinjah. Obrat plastika v letem bregu Kamniške istrice nasproti podjetja Kamnik.

V tem času so v dveh delavnicah brizgali na pripravljene modele zmes steklenih vlaken in smol. Oddali so ogrodja za plastične čolne. V delavnici je bilo 6 delavcev.

Požar je nastal v trenutku, ko delavec Bogdan Čebulj vključil elektromotor zračnega kompresorja, s pomočjo katerega so brizgali omenjeno zmes na modele. Povedati je treba, da je ta mes lahko vnetljiva, saj vsebuje 10% nitrozredčila, ki se po natosu na model zelo hitro sprošča.

Po ugotovitvi uradne komisije UJV iz Ljubljane je požar verjetno nastal zaradi velike na-

sičnosti zraka z vnetljivimi snovmi. Ob zagonu motorja je iskra vžgala pline in požar je v trenutku zajel vse gorljive materiale v prostoru in leseno

ostreže. Uničeni so tudi vsi stroji in naprave v tem objektu.

Računajo, da je požar povzročil za več kot 60 milijonov starih dinarjev škode.

OSTANKI POSLOPJA TOVARNE SVIT V MEKINJAH PO NEDAVNEM POŽARU

BENCIN NI VODA

V zadnjih letih vse pogosteje beremo o nesrečah pri delu z bencinom. Najpogosteje uporabljajo gospodinjje bencin pri kurjenju raznih vrst peči, pri čiščenju in pranju obleke, včasih pa tudi pri mešanju raznih loščil za tla. Bencin se hitro spreminja v plin ter ob primerni mešanici z zrakom nastane eksplozivno razmerje ter s tem nevarnost eksplozije. Posebno nevarno je delo v zaprtih prostorih, kjer ni prepriha in je eksplozivno razmerje med bencinskim plinom in zrakom hitro vzpostavljeno. V stanovanjih in drugih zaprtih prostorih je v tem primeru dovolj, ako uporabimo električno stikalo. Ta iskra popolnoma zadošča, da se vžge plin in eksplozija. Do eksplozije pride tudi, če nekdo v bližini kadi cigareto, če je prižgana kakšnakoli peč, vključen elektromotor ali podobno.

Tako je prišlo do eksplozije zaradi uporabe bencina pri pranju obleke dne 9.1.1972 ob 15. uri v stanovanjskem bloku Kamnik, Ljubljanska c. 3b. Posledice so: razdejano stanovanje, za 15.000 din škode, gospodinja Ivanka Špruk zelo opečena, njen mož Alojz ter oba otroka pa ranjeni od razbitega stekla.

Pred nekaj leti je bila enaka eksplozija, ki je nastala ob pranju obleke z bencinom v zakurjeni kopalnici v kulturnem domu na Duplici. Tam stanujočega tehnika, zaposlenega v tovarni STOL je eksplozija močno opekla ter ga vrgla skozi okno I. nadstropja. Zaradi tega je tudi umrl. Znani so še številni primeri težjih in lažjih nesreč zaradi uporabe bencina v stanovanjih v Kamniku in okolici. Primerov torej ni treba iskati daleč.

Priporočamo večjo previdnost pri uporabi bencina; podobna dela naj bi opravljali na prostem, kjer je dovolj zraka in vetra. Sicer pa je pametneje oddati zamazano obleko čistiti v kemično čistilnico.

B. J.

MIMOGREDE: ALI POSKUS Z OKNI

Uslužbenci kamniške podružnice Ljubljanske banke kljub velikim oknom na zgradbi na Titovem trgu zlasti v poletnih mesecih komaj dihajo, ker se nobeno od teh velikih oken ne da odpreti, pa tudi nikakršnega drugačnega zračenja projektanti niso predvideli. Zato so predlagali, naj bi sedanja okna preuredili tako, da bi se vrhni del oken lahko odpiral.

Temu pa nasprotuje Zavod za spomeniško varstvo, ki je predlagal, naj bi zamenjali le okenska krila na stranski fasadi v Prešernovo ulico, „kar naj bi pokazalo estetsko kot tudi funkcionalno upravičenost posega“.

... v kolikor bi se pokazalo, da sistem ni primeren, bi vgradili nova okna tudi na glavni fasadi, če s tem ne bo prizadet kateri od spomeniških kriterijev.

Marsikdo se bo vprašal, ali ni taka „šola“ nekoliko predraga in čemu imamo prave šole!

NEPREVIDNOST NA ŽELEZNIŠKEM PREHODU NA KORENOVI CESTI

Neprevidno prečkanje železniške proge na Korenovi cesti na Duplici se je že večkrat končalo s hudimi posledicami. Zato lahko rečemo, da je imel voznik kombija Alojz Prezelj, ko je po srečanju s tovornim vlakom ostal živ, veliko srečo!

Zgodilo se je 10. decembra lani okrog pol devetih dopoldne. Alojz Prezelj, ključavničar iz Kamnika, zaposlen v obratu Perutnina podjetja Emone, je peljal s svojim kombijem, v katerem je bil tudi delavec v obratu Perutnina na Duplici Pavel Kuhar, po Korenovi cesti proti Duplici. Pred prehodom čez progo se ni prepričal, če je proga prosta. Tu stoji tudi znak „STOP“. Prezelj je zapeljal na tere v trenutku, ko je čez cesto peljal tovorni vlak iz Domžal. Lokomotiva je z desnim odbijačem zagrabila Prezeljevo vozilo in ga vlekla s seboj ob progi prek 60 m, dokler se vlak ni ustavil. Prezelj in Kuhar sta prišla živa iz razbitega vozila. Le Kuhar je dobil manjše poškodbe po glavi. Toda neprevidnost bi se lahko končala precej drugače.

„Na desno sem preprosto pozabil

pogledati,“ je dejal voznik Prezelj. „Vlak sem že videl, vendar sem mislil, da ga vidi tudi voznik. Ker ni ustavil, sem zavpil, toda bilo je že prepozno,“ je dejal sopotnik Kuhar.

Že v eni zadnjih številkih smo zapisali, da je kamničan še vedno nevaren, čeprav vozi redkeje. Zato je potrebna večja pozornost voznikov na vseh železniških prehodih.

POSLEDICE NEPREVIDNOSTI: 60 METROV NENAČADNE POTI, KI BI SE LAHKO USODNO KONČALA

ZAPOZNELO PISMO — DEDKU MRAZU

Spoštovani in velecenjeni dedek Mraz

Oprosti mi, ker ti pišem z rahlo zamudo, kljub temu, da januar še ni mimó in da smo z mislimi še vedno pri tebi. Pri tebi smo tudi ob tem, ko se spominimo na miraz, tisti mraz, ki ga pišemo z malo začetnico. Ta mraz tudi mnogim precej pomeni. Nekateri, ki so premalo oblečeni, zebe (predvsem dekleta z mini krilci — v kolena), nekaterih niti ne, in se prav v mrazu dobro počutijo. Mnogim mraz pomeni smučati in še smučati, če jim ti nakloniš vsaj nekaj snega, drugim pa pove, da bomo spet drsali in preizkušali svoje sposobnosti na zaledeneli ploskvi na teniškem igrišču pri kopalnici oziroma v senci pod Starim gradom.

No, ta mraz je prišel, lahko rečemo, že odhaja, prav tako, kot vsebolj odhajaš tudi ti, pa še vedno nismo zagledali bele ledene ploskve, ki je prejšnja leta vsako popoldne in zvečer privabila številne mlade (in stare) drsalce iz Kamnika in tudi bližnje okolice. Dedek Mraz, prosim, povej mi po pravici, kje se je letos zataknilo, da slišim še vedno toliko pripomb na tvoj odnos do teniškega igrišča od tistih, ki bi tudi letos radi drsali. Teh ni malo, zavedati se moraš. Povej mi, ali ni bilo toliko denarja, da bi vsaj nekaj tisočakov namenili igralcem tenisa, da bi spomladi igrišče ponovno uredili; morda ni bilo človeka, ki bi vsake toliko časa igrišče polil z vodo in pobral vstopnino ter poskrbel za nekaj taktov glasbe. Morda pa se ti vsebolj nagibaš na ljubljansko stran, da bi imela ljubljanska hala Tivoli in VIATOR dovolj denarja za svoj razvoj. Posebno Viator za svoj novi hotel ob spodnji postaji na Veliko planino.

Dedek (M)mraz, zapuj mi svoje težave, sporoči mi, kaj je letos narobe s teboj! Morda te je devalvacija dinarja tako prizadela in imaš zato zamrznjene reflekse, da bi vse tako postal, kot je treba. Upam, da se boš izkazal, če bo le še toliko mraza in poskrbel za želje vseh nas, ki smo ti vedno zaupali. Morda bo vsaj drugo zimo malo boljše ... Seveda, če te ne bo spet presenetila kakšna revalvacija (dolarja) dinarja.

Te pozdravlja tvoj vdani
TONE SMOLNIKAR

GOZDNI POŽAR NA ŠIMNOVCU POD VELIKO PLANINO

Na prostoru pred hotelom ŠIMNOVEC so popoldne 25. 12. 1971 zažgali nekaj odpadnih kartonov. Med obiskovalci naših gora je bil tudi moški srednjih let, ki je iz objestnosti brcnil gorci karton po strmem bregu gozdnega pobočja. Ker je bil breg brez snega in suh, sta se trava in grmovje takoj vnela. Bilo je okoli 16. ure popoldne. Zaradi suše se je gozdni požar hitro širil na vse strani, proti postaji žičnice v dolino in v levo proti Zelenemu robu. Ob 16.30 smo bili poklicani gasilci v Kamniku. Zbrala se je desetina, pa smo se z vsem potrebnim orodjem: motorno brizgalno in novim mercedesom takoj odpeljali gasiti, ker je gorelo v dolžini enega kilometra ter širini skoraj 500 metrov, smo takoj poklicali tudi gasilsko društvo Kamniška Bistrica. V pomoč sta prihiteli dve desetini z orodjem za gašenje gozdnih požarov. Pridružilo se nam je tudi šest gozdarjev. V veliki nevarnosti so bile bližnje tri planinske kočice in sama postaja žičnice. Zato sta dve desetini gasilcev branili omenjene kočice. Gasili smo s snegom. Nato so se gasilci obeh desetini navezali na vrvi ter se spustili v koloni po drči in po turnem težkem in napornem delu končno le omejili in pogasili požar na vzhodnem delu, da niso bile več v nevarnosti kočice ter gozd proti Zelenemu robu. Tretja desetina je skupno z gozdarji preprečevala širjenje požara pod postajo žičnice, sprva s sekanjem in gašenjem, ko pa smo s cisterno po žičnici dobili vodo, smo položili 250 m cevi in uspešneje gasili. Vsi smo bili navezani, kajti na tem močno strmim in skalnatem pobočju drugače ni bilo moč delati. Zelo smo pogrešali dereze, s katerimi bi bile stopinje zanesljivejše. Ob 23. uri je bilo vse pogašeno, samo na enem — težko dostopnem — kraju je še malo gorelo. Tako sta se dve desetini gasilcev lahko vrnili domov, tretja pa je dežurala še vso noč ter se vrnila šele 26. 12. dopoldne.

Koliko škode je naredilo to dejanje neodgovornega planinca ter koliko težkega dela je dalo tridesetim gasilcem in šestim gozdarjem v nočnih urah, je težko oceniti.

Nehote se pojavi misel, kako bi gasili višje ležeče kočice, ki stoje med drevjem brez varnostnega pasu okoli njih ter brez zadostnih gasilskih sredstev, saj bi se ogenj lahko razširil po vsem pobočju in uničil vso lepoto Velike planine.

Kaj pravite, kdo bi bil odgovoren za to neprecenljivo škodo? Samo napisne deske „Kurjenje in kajenje je prepovedano“ niso dovolj!

B. J.

industrija pohištva

STOL
kamnik

industrijsko podjetje

KAMNIK

Priporoča svoje izdelke in usluge. — Izdelovanje in montaža oken, vrat, vetrolofov, pregradnih sten, fasad itd. iz aluminija. — Oprema za samopostrežne in klasične trgovine vseh vrst. — Stavbno ključavničarstvo.

Cenjene občane obveščam, da bom s 1. februarjem 1972 odprl urarsko obrtno delavnico v Kamniku, Kolodvorska 3, nasproti stavbe Ljudske knjižnice.

Popravljal bom vse vrste ur.

Vse usluge bom opravljal hitro, solidno in poceni. Za obisk se priporočam!

BRANKO MARIČ
KAMNIK, KOLODVORSKA 3

Kamniška kronika

DECEMBER 1971

ROJSTVA: Plevel Andrej iz Most.

POROKE: Kapun Dušan iz Ljubljane, osebni upokojenec, star 52 let, in Modic Majda iz Ljubljane, uslužbenka, stara 41 let; Kraj Mihael iz Trzina, električar, star 21 let, in Koželj Marija iz Podboršta pri Komendi, delavka, stara 20 let; Piliček Zdravko iz Kamnika, orodjar, star 22 let, in Pintarič Olga iz Kamnika, delavka, stara 17 let; Vesel Franc iz Kamnika, natak, star 20 let, in Drobnič Branka iz Kamnika, vzgojiteljica, stara 20 let; Vukušič Ivan iz Mekinj, delavec, star 29 let, in Potočnik Kristina iz Mekinj, delavka, stara 32 let;

SMRTI:

Borštnar Angela z Laz, gospodinja, stara 67 let; Jeran Angela iz Šmarce, posestnica, stara 57 let; Kmetič Stanka iz Kamnika, frizerski mojster, stara 47 let; Kobe Majda iz Nasovč, otrok, stara 9 mesecev; Korošec Jožefa z Raven, gospodinja, stara 82 let; Lužovec Franc z Duplice, osebni upokojenec, star 81 let; Matjan Simon z Raven, kmet, star 61 let; Pogačar Karol iz Kamnika, osebni upokojenec, star 57 let; Trobešek Marijana s Križa, družinska upokojenka, stara 92 let; Vavpetič Urban iz Tunjške mlake, osebni upokojenec, star 73 let.

Na Dan mrtvih sem na poti od Franciškanske cerkve preko Titovega trga do pokopališča v Mekinjah izgubila ZLATO ZAPESTNICO, na kateri je vgrvirano posvetilo. Poštenega najditelja prosim, naj jo proti nagradi vrne:

POLJANSEK MAJDA,
Srednja vas 32, p. Kamnik

